

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 338

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

56 tomas
2013 m. lapkričio 19 d.

Pranešimo Nr.

Turinys

Puslapis

I Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės

REZOLIUCIJOS

EURONEST parlamentinė asamblėja

2013/C 338/01	Rezoliucija dėl regioninio saugumo iššūkių Rytų Europos šalyse partnerėse	1
2013/C 338/02	Rezoliucija dėl Rytų partnerystės šalių nacionalinės teisės aktų derinimo su ES ekonomikos srities teisės aktais	10
2013/C 338/03	Rezoliucija dėl energetinio saugumo atsižvelgiant į energijos rinką ir Rytų Europos šalių partnerių ir ES šalių sistemų suderinimą	15
2013/C 338/04	Rezoliucija dėl kovos su skurdu ir socialine atskirtimi Rytų šalyse partnerėse	24

LT

Kaina:
3 EUR

I

(Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės)

REZOLIUCIJOS

EURONEST PARLAMENTINĖ ASAMBLĖJA

REZOLIUCIJA ⁽¹⁾

dėl regioninio saugumo iššūkių Rytų Europos šalyse partnerėse

(2013/C 338/01)

EURONEST PARLAMENTINĖ ASAMBLĖJA,

- atsižvelgdama į 2011 m. gegužės 3 d. EURONEST parlamentinės asamblėjos steigiamąjį aktą,
- atsižvelgdama į 2009 m. gegužės 7 d. Prahoje ir 2011 m. rugsėjo 29–30 d. Varšuvoje įvykusių Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikimų išvadas,
- atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutarties 8 ir 49 straipsnius,
- atsižvelgdama į 2013 m. kovo 20 d. Europos kaimynystės politikos paketą, įskaitant 2012 m. pažangos ataskaitą ir veiksmų rekomendacijas Armėnijai, Azerbaidžanui, Gruzijai, Moldovai ir Ukrainai;
- atsižvelgdama į 2013 m. vasario 18 d. Tarybos išvadas dėl Rytų partnerystės,
- atsižvelgdama į 2011 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento rezoliuciją (P7_TA(2011)0514) su Europos Parlamento rekomendacijomis Tarybai, Komisijai ir Europos išorės veiksmų tarnybai dėl derybų dėl ES ir Gruzijos asociacijos susitarimo,
- atsižvelgdama į 2009 m. spalio 22 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl demokratijos stiprinimo ES išorės santykiuose (P7_TA(2009)0056),
- atsižvelgdama į 2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento rezoliucijas dėl Europos kaimynystės politikos peržiūros rytų aspekto, taip pat dėl ES santykių su Armėnijos Respublika, Azerbaidžano Respublika, Baltarusijos Respublika, Gruzija, Moldovos Respublika ir Ukraina (P7_TA(2011)0153),
- atsižvelgdama į 2011 m. gegužės 25 d. bendrą Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos komunikatą „Naujas požiūris į kintančią kaimynystę“ ir į 2013 m. kovo 20 d. komunikatą „Europos kaimynystės politika. Stipresnės partnerystės siekis“,
- atsižvelgdama į Europos saugumo strategiją ir nacionalines Rytų Europos šalių partnerių saugumo strategijas,
- atsižvelgdama į 2010 m. gruodžio mėn. Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos (ESBO) Astanos deklaraciją „Siekiant saugumo bendruomenės“ ir į 2012 m. gruodžio 7 d. ESBO ministrų tarybos sprendimą dėl ESBO „Helsinkis +40“ proceso,
- atsižvelgdama į stabilumo priemonės 2012–2013 m. daugiametę orientacinę programą,

⁽¹⁾ Priimta 2013 m. gegužės 28 d. Briuselyje

- atsižvelgdama į parengiamuosius darbus dėl ES ir Ukrainos asociacijos susitarimo pasirašymo, taip pat į didelę pažangą dvišalėse derybose dėl naujų ES ir Armėnijos Respublikos, Azerbaidžano Respublikos, Gruzijos ir Moldovos Respublikos asociacijos susitarimų,
- atsižvelgdama į savo 2012 m. balandžio 3 d. EURONEST parlamentinėje asamblėjoje Baku priimtą rezoliuciją „Dėl sunkumų siekiant užtikrinti demokratiją ateityje, įskaitant laisvos ir nepriklausomos žiniasklaidos Rytų partnerystės ir ES valstybėse klausimą“,
- A. kadangi ir ES, ir Rytų Europos šalys partnerės turi bendrą labai svarbų interesą užtikrinti taiką ir didesnę saugumą Europos rytinėse kaimyninėse šalyse, nes tai yra būtina šio regiono vystymosi, gerovės ir ilgalaikio stabilumo sąlyga,
- B. kadangi Rytų partnerystė buvo sukurta kaip bendras Europos Sąjungos ir Rytų Europos partnerių siekis, remiantis diferenciacija, atsakomybe ir bendra nuosavybe, sukurti sąlygas, būtinas politinei asociacijai ir tolesnei ekonominei integracijai spartinti; kadangi šiuo metu ES ir jos Rytų Europos partnerių siekiai dėl artimesnių santykių su ES yra skirtingo lygmens (nuo siekio tapti ES valstybėmis narėmis iki glaudesnio bendradarbiavimo); kadangi šiuo atžvilgiu ES pripažįsta savo Rytų Europos šalių partnerių siekius pagal jų užmojus ir galimybes laikytis su tuo susijusių įsipareigojimų, įskaitant ir Europos Sąjungos sutarties 49 straipsnyje įtvirtintus įsipareigojimus;
- C. kadangi ES ir Rytų Europos šalys partnerės pripažįsta nesėkmingą perėjimą prie demokratijos, regioninius konfliktus, masinio naikinimo ginklų platinimo riziką, neteisėtą prekybą ginklais ir žmonėmis, terorizmą ir organizuotą nusikalstamumą kaip pagrindines grėsmes ir regioninius iššūkius saugumui, nors jų suvokimas šiais klausimais gali skirtis;
- D. kadangi demokratijos, pagarbos žmogaus teisėms, gero valdymo ir saugumo tikslai yra tarpusavyje susiję; kadangi visuomenės nepasitenkinimas, skurdas, nelygybė, interesų konfliktai, korupcija ir trumparegiškas populizmas gali sukelti politinę suirutę;
- E. kadangi, nors Europa jau nebėra padalyta į šaltojo karo zonas, Rytų Europos regione atsirado naujų padalijimų, daugiausia dėl neišspręstų konfliktų, kilusių dėl užsienio jėgų išprovokuoto separatizmo;
- F. kadangi apskritai karinei padėčiai Rytų Europoje būdingas vis didesnis karinio pajėgumo disbalansas;
- G. kadangi plačiai paplitusi neteisėtų ginklų kontrabanda ir jų laikymas, ypač tebesitęsiančiuose konfliktuose dalyvaujančiose šalyse, silpnina tam tikrų Rytų Europos šalių ir teritorijų saugumą;
- H. kadangi neišspręsti konfliktai trukdo ekonominiam, socialiniam ir politiniam atitinkamų šalių vystymuisi, taip pat regioniniam bendradarbiavimui, stabilumui ir saugumui, silpnina tų šalių demokratiją ir yra kliūtis visaverčiam Rytų partnerystės plėtojimui; kadangi visų pirma reikia taikiai ir konstruktyviai išspręsti konfliktus tarp Rytų partnerystės šalių steigėjų vadovaujantis gerų kaimyninių santykių dvasia, kad būtų nutiestas kelias ištis glaudesniai europiniai bendradarbiavimai; kadangi šiuo atžvilgiu daugiašalis Rytų partnerystės aspektas galėtų padėti papildomai sustiprinti pastangas tarpininkaujant, siekiant abipusio supratimo, pasitikėjimo stiprinimo ir konfliktų sprendimo;
- I. kadangi po Arabų pavasario daugiausia ES lyderių dėmesio sulaukė politiniai įvykiai ES pietinėse kaimyninėse šalyse, todėl mažiau buvo reaguojama į Europos rytinių kaimyninių šalių saugumo problemas;

- J. kadangi, nors Rytų Europos šalys partnerės turi bendrą istorinį paveldą ir bendrą siekį sukurti abipusiai naudingus, pasitikėjimu kaimynais pagrįstus santykius, kai kurios iš jų susidūrė su glaudžiai tarpusavyje susijusiais konfliktais, kylančiais dėl nepasitikėjimo, kalbinių ir kultūrinių skirtumų arba politinio priešiško, kurie pagilėjo sovietiniu laikotarpiu; kadangi šie konfliktai yra nestabilumo ir nesaugumo šaltinis, taip pat ir kliūtis viso regiono politinei reformai ir ekonominiam vystymuisi;
- K. kadangi po Sovietų Sąjungos žlugimo Rytų Europos regione susidūrus su neišspręstais konfliktais buvo uždarytos sienos ir todėl šio regiono gyventojai negali gauti ekonominės ir socialinės naudos iš išorinių mainų, taip pat tai trukdo bandymams plėtoti tarpkultūrinį dialogą ir abipusį tautų supratimą;
- L. kadangi ES aktyviai siekia išspręsti tebesitęsiančius Rytų Europos regiono konfliktus kartu pirmininkaudama „Ženevos derybose“, skirtoms taikai ir saugumui Gruzijoje, ir stebėtojos teisėmis dalyvaudama „5+2 formato derybose“ dėl Padniestrės konflikto, o Prancūzija yra viena iš trijų pirmininkaujančių valstybių ESBO Minsko grupėje dėl Kalnų Karabacho konflikto; kadangi 2011 m. gegužės 25 d. bendrame komunikate „Naujas požiūris į kintančią kaimynystę“ ES pareiškė apie savo užmojus stiprinti dalyvavimą sprendžiant tebesitęsiančius konfliktus, ypač stiprinant savo paramą esamoms derybų formoms; kadangi praeitais metais, kad būtų galima teikti skubią ir lanksčią paramą tiems, kurie savo veikla siekia demokratinių permainų, buvo įsteigtas Europos demokratijos fondas;
- M. kadangi Rusijos Federacija yra pagrindinė suinteresuotoji šalis užsitęsusiųse konfliktuose, nes yra okupavusi Gruzijos Cchinalio ir Abchazijos regionus, o jos ginkluotosios pajėgos yra separatistiniuose Moldovos Respublikos regionuose, taip pat dėl jos politinės ir ekonominės įtakos visame Rytų Europos regione; kadangi ES, priešingai, šioje srityje dalyvauja vykdydama dvi pilietines misijas, kurios yra dislokuotos pagal ES bendrą saugumo ir gynybos politiką (BSGP), t. y. Pasienio pagalbos misija Moldovoje ir Ukrainoje (EUBAM) ir Europos Sąjungos stebėsenos misija Gruzijoje (EUMM);
- N. kadangi Ukraina ir Moldovos Respublika užmezgė partnerystę su ES pagal ES BSGP; kadangi Ukraina yra vienintelė Rytų Europos partnerė, kuri iki šiol yra prisidėjusi prie ES BSGP misijų ir operacijų pagal bendrąjį susitarimą su ES, palengvindama greitą savo ginkluotųjų pajėgų išitraukimą; kadangi ES ir Moldovos Respublika šiuo metu ratifikuoja tokį pat bendrąjį susitarimą;
- O. kadangi dėl padidėjusios finansinės paramos tam tikroms šalims buvo naudingas principo „daugiau už daugiau“ pritaikymas, kuris atspindėjo sisteminių griežtesnių politinių sąlygų taikymą ir reformų tempą trijose Rytų Europos šalyse partnerėse;
- P. kadangi vadovaudamasi bendrais interesais Rytų Europos šalys partnerės užmezgė ilgalaikį bendradarbiavimą su Šiaurės Atlanto sutarties organizacija (NATO); kadangi NATO santykiai su Armėnijos Respublika, Azerbaidžano Respublika, Gruzija, Moldovos Respublika ir Ukraina prisidėjo prie demokratinių, institucinių ir gynybos reformų nacionaliniu lygmeniu ir prie dalyvavimo NATO vadovaujamose taikos palaikymo operacijose;
- Q. kadangi cheminių, biologinių, radiologinių ir branduolinių medžiagų, neteisėto ginklų platinimo ir organizuoto nusikalstamumo keliama grėsmė vis dar yra rimta šio regiono saugumo problema, nes po šaltojo karo yra likusios didelės ginklų ir amunicijos atsargos;
- R. kadangi niekaip neišsprendžiami teritoriniai konfliktai, objektyvumo ir nepriklausomumo stoka, taip pat teisų ir teisėsaugos institucijų neveiksmingumas, vidiniai politiniai ginčai ir privačių interesų bei visuomenės reikalų painiojimas yra puiki dirva organizuotam nusikalstamumui;

- S. kadangi pagal Rytų kaimynystės programą turėtų būti didelių galimybių ES ir Rytų Europos šalių partnerių sąveikai, taip pat abipusiškai naudingų perspektyvų, palengvinant ir plėtojant svarbias veiklos kryptis ir projektus, ypač energetinio saugumo, energijos išteklių tiekimo ir kelių diversifikavimo (pietinis koridorius), ir prekybinei bei ekonominei integracijai, kuri turėtų būti viena iš priemonių, užtikrinančių saugumo ir taikos stiprinimą;
- T. kadangi gaivalinės ir žmogaus sukeltos nelaimės yra pripažįstamos bendra grėsme visam Rytų Europos regionui, dėl jame kylančios žemės drebėjimų, ekstremalių meteorologinių sąlygų, hidrogeologinių įvykių, pvz., potvynių ir sausrų, taip pat urbanistinių ir pramoninių nelaimių rizikos;
1. pabrėžia savo įsitikinimą, kad ES ir Rytų Europos šalims partnerėms tenka bendra politinė pareiga skatinti taiką ir saugumą visame Europos žemyne, įveikiant ilgalaikius istorinius skirtumus ir sutelkiant dėmesį į bendrąsias vertybes;
2. mano, kad saugumo problemos Rytų Europos regione kyla dėl nesuderintų ir nebaigtų perėjimo prie demokratijos procesų, vidinio separatizmo ir išorinių grėsmių, o tam spręsti reikalingi suderinti šio regiono valstybių ir galingų kaimyninių valstybių veiksmai ir tolesnis bendradarbiavimas, grindžiamas abipuse pagarba ir nacionalinių interesų gynimu;
3. pabrėžia, kad Rytų partnerystė suteikia unikalų daugiašalį forumą valstybių, kurios yra įsipareigojusios laikytis 2011 m. rugsėjo mėn. Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikimo bendroje deklaracijoje nustatytų laisvės, demokratijos, pagarbos žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms, ir teisinės valstybės principų, dialogui ir bendradarbiavimui regioninio saugumo klausimais stiprinti;
4. pabrėžia, kad būsimas Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikimas Vilniuje bus puiki proga pabrėžti plačiausius užmojus turinčių Rytų Europos šalių partnerių europinę perspektyvą, remiantis jų siekais Europos atžvilgiu ir jų įsipareigojimais remti bendras Europos vertybes ir principus;

Bendros stabilumo ir taikos erdvės kūrimas sprendžiant perėjimo prie demokratijos ir ekonominio ir socialinio vystymosi problemas

5. pabrėžia, kad norint sukurti sąlygas tvariam saugumui Rytų Europos regione ir ilgalaikį žmonių pasitikėjimą valstybės institucijomis būtina stiprinti demokratiją, teisinę valstybę, pagarbą žmogaus teisėms, mažumos teisėms ir pagrindinėms teisėms ir tikrą teismų nepriklausomumą ir veiksmingumą, nepakantumą atrankiniam teisumui, įskaitant išpuolių prieš politinius oponentus neapykantą kurstančiomis kalbomis ir kitais provokaciniais veiksmais uždraudimą; šiuo atžvilgiu ragina Rytų Europos šalis partneres didinti teisėsaugos institucijų skaidrumą, griežtinti atskaitomybę ir demokratinę priežiūrą; pabrėžia, kad po rinkimų yra būtinas visiškas teisinės valstybės ir konstitucinės tvarkos laikymasis;
6. mano, kad valstybės institucijų reformavimas remiantis demokratijos ir teisinės valstybės principais, žodžio ir nuomonės laisvės, taip pat pliuralizmo ir žiniasklaidos nepriklausomumo stiprinimas, patikimi, laisvi ir sąžiningi rinkimų procesai, įtraukus dialogas su opozicija, deramai nepriklausomi teismai, kova su piktnaudžiavimu įgaliojimais ir su korupcija yra būtini veiksniai mažinant politinių konfliktų riziką; laikosi nuomonės, kad gerų valdymo ir demokratinio sprendimų priėmimo procesų plėtra turi teigiamos įtakos politikos lyderiams jiems diskutuojant su visuomene ir priimant sprendimus saugumo klausimais;
7. palankiai vertina naujausius konstitucinius pakeitimus Gruzijoje, kuriais toliau siekiama vykdomosios ir įstatymų leidžiamosios valdžios pusiausvyros;

8. ragina priimti visapusiškus kovos su diskriminacija teisės aktus; mano, kad žmogaus teisių ir mažumų teisių apsauga yra pagrindinės Europos vertybės, taigi turėtų būti išvengta bet kokios grėsmės joms ar jų pažeidimų, nes gali kilti padėties destabilizavimo ir nesaugumo pavojus; pabrėžia, kad laisva viešoji erdvė yra būtina atsakingos visuomenės savybė ir būtina sąlyga siekiant taikiai išspręsti politinius konfliktus; todėl smerkia bet kokius bandymus riboti žurnalistų, disidentų, žmogaus teisių gynėjų ir pilietinės visuomenės žodžio laisvę;
9. mano, kad tvirta ir aktyvi pilietinė visuomenė yra pagrindinis veiksnys, sudarantis sąlygas demokratinei pažangai ir didesnei žmogaus teisių apsaugai užtikrinti; ragina Rytų Europos šalis partneres panaikinti nederamus teisinius ir administracinius apribojimus, kuriais varžoma visuotinė susirinkimų ir asociacijų laisvė, ir užtikrinti, kad žmogaus teisių gynėjai turėtų visišką civilinę ir teisminę apsaugą ir nebūtų diskriminuojami visuomenėje;
10. ragina Rytų Europos šalis partneres inicijuoti ir vykdyti ekonomikos reformas, kad užbaigtų perėjimą prie gerai veikiančios, augančios rinkos ekonomikos, taip pat kad sukurtų sąlygas gerovei, tvariam vystymuisi ir socialinei bei regioninei sanglaudai; pabrėžia, kad skurdo, socialinės atskirties ir nelygybės mažinimas yra būtina sąlyga siekiant padidinti pasitikėjimą šiomis reformomis ir sumažinti socialinių neramumų, kuriuos kursto ekstremistų ir radikalų grupės, riziką;
11. ragina ES ir Rytų Europos šalis partneres 2013 m. Vilniuje rudenį rengiamame Rytų Europos partnerystės aukščiausiojo lygio susitikime iš naujo sutelkti bendras pastangas remti demokratines, socialines ir ekonomines reformas Rytų Europos regione; šiuo atžvilgiu tikisi, kad ES ir Rytų Europos šalys partnerės, kurios padarė didelę pažangą derybose, iki šio aukščiausiojo lygio susitikimo pasirašys arba inicijuos asociacijos susitarimus, įskaitant glaudaus bendradarbiavimo ir visapusiškų laisvosios prekybos zonų susitarimus; todėl ragina visas dalyvaujančias partneres anksti pradėti diskusijas dėl teritorinio asociacijos susitarimų taikymo;
12. remia ES požiūrį į Rytų Europos šalis partneres, pagrįstą abipuse atskaitomybe ir principu „daugiau už daugiau“, skatinant partneres vykdyti politines reformas, reikalingas bendriems Rytų partnerystės tikslams pasiekti ir politiniam stabilumui ir saugumui užtikrinti; pažymi, kaip dar kartą patvirtinta 2013 m. kovo 20 d. bendrame Komisijos ir Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai komunikate „Europos kaimynystės politika. Stipresnės partnerystės siekis“, kad principas „daugiau už daugiau“ reiškia, jog reikia didesnės ES politinės reakcijos diferenciacijos, atsižvelgiant į kiekvienos partnerės užmojus ir rezultatus;
13. yra susirūpinusi dėl ginkluotųjų pajėgų telkimo Rytų Europos regione tam nukreipiant paramai ekonomikos augimui ir žmogaus socialinei raidai skirtas lėšas rizikos; rekomenduoja ES valstybėms narėms ir Rytų Europos šalims partnerėms peržiūrėti savo ginklų eksporto ir importo politiką šiame regione, kad būtų pasiekti susitarimai dėl konflikto zonų nusiginklavimo ir demilitarizacijos, atsižvelgiant į pavienių šalių partnerių padarytą pažangą siekiant demokratinį pokyčių, kuriant institucijas ir užtikrinant pagarbą žmogaus teisėms;
14. pripažįsta ypatingą energetinio saugumo svarbą bendram Rytų Europos regiono stabilumui; todėl remia saugios ir integracinės energetikos infrastruktūros, pvz., pietinio dujų koridoriaus, plėtrą, kuri turėtų teigiamos įtakos saugumui, ekonomikos plėtrai ir ilgalaikiam šio regiono stabilumui;

Dalyvavimas taikiai sprendžiant užsitęsčiusius konfliktus

15. pabrėžia, kad nepriimtinas Rytų Europos regione neišspręstų konfliktų *status quo* palaikymas, nes kyla pavojus, kad bus toliau eskaluojama įtampa ir bus grįžtama prie ginkluotų karo veiksmų; pabrėžia, kad ginklavimosi varžybos tik toliau didintų pavojų regiono saugumui; palankiai vertina ES dalyvavimą, kuris atspindi visapusišką ES požiūrį šioje teritorijoje, kai sprendžiamos saugumo, teisinės valstybės ir

civilinio krizių valdymo problemos; pabrėžia, kad stabilumu ir taikaus konfliktų sprendimo užtikrinimu yra bendrai suinteresuotos ES ir Rytų Europos šalys partnerės, ir ragina jas remti ir kurti aplinką, kuri būtų palanki konfliktams spręsti, taip pat skatina įgyvendinti su parama susijusią veiklą taikos kūrimo srityje;

16. pabrėžia ES atsakomybę prisidedant prie konfliktų sprendimo, remiant šalių dialogą ir įgyvendinant programas ir priemones konfliktinei padėčiai pakeisti; pabrėžia Europos Sąjungos specialiojo įgaliojimo Pietų Kaukaze ir krizei Gruzijoje vaidmenį, siekiant taikaus užsitęsusių konfliktų sprendimo, ir pritaria jo įgaliojimų pratęsimui po 2013 m. birželio 30 d.; giria EUBAM ir EUMM misijas už saugumo stiprinimą ir pagalbą kuriant tarpvalstybinį pasitikėjimą Moldovos Respublikoje ir Gruzijoje; rekomenduoja, kad ES pratęstų EUBAM ir EUMM įgaliojimus ir sustiprintų jų veiksmingumą; ragina visas susijusias šalis toliau bendradarbiauti pagal Europos partnerystės programą siekiant įtvirtinti taiką Kalnų Karabacho konflikto sprendimą – ES finansuojamą pilietinės visuomenės programą, kurios antrasis etapas pradėtas 2012 m. lapkričio mėn.;
17. pažymi svarbų Rusijos Federacijos vaidmenį Rytų Europos regione dėl jos politinės ir ekonominės įtakos bei tiesioginio karinio dalyvavimo visuose užsitęsusiuose konfliktuose; ragina Rusijos valdžios institucijas naudoti šią įtaką konstruktyviai, visiškai gerbiant šio regiono valstybių suverenumą ir susilaikant nuo bet kokių veiksmų, kurie keltų pavojų regiono stabilumui; pakartoja, kad jau sutartas Rusijos užsienio karinių pajėgų pasitraukimas iš atsiskyrusių Moldovos Respublikos ir Gruzijos regionų būtų reikšmingas žingsnis siekiant taikaus šių konfliktų sprendimo;
18. ragina Rusijos Federaciją gerbti Gruzijos suverenumą, teritorinį vientisumą ir tarptautiniu mastu pripažintą jos sienų neliečiamybę; šiuo atžvilgiu ragina Rusijos Federaciją užtikrinti besąlygišką 2008 m. paliaubų susitarimo vykdymą, išvesti savo ginkluotąsias pajėgas iš Gruzijos teritorijų, kad EUMM galėtų netrukdomai patekti į Abchaziją ir Cchinvalio regioną Gruzijoje, ir panaikinti savo sprendimą pripažinti šių regionų nepriklausomybę nuo Gruzijos;
19. ragina Rusijos Federaciją laikytis 1996 m. stojant į Europos Tarybą ir 1999 m. ESBO aukščiausiojo lygio susitikime Stambule duotų įsipareigojimų dėl Padniestrės regiono ir rekomenduoja, kad dabartines Moldovos Respublikoje esančias taikos palaikymo pajėgas pakeistų tarptautinė civilinė misija, kurios teisėtumą pripažintų Padniestrės konflikto šalys; ragina Rusijos valdžios institucijas susilaikyti nuo bet kokių politinių ir diplomatinių priemonių, kurios trukdytų susitarimo procesui ir teigiamiems, į rezultatą orientuotiems susitarimams;
20. mano, kad Kalnų Karabacho konfliktas gali būti išspręstas tik taikiai ir reiškia visišką paramą Madrido principams; apgailestauja, kad ESBO Minsko grupės pirmininkų darbas, pagrįstas tarptautinės teisės principais, įtvirtintais Jungtinių Tautų chartijoje, Helsinkio baigiamajame akte ir ESBO programoje, iki šiol nedavė jokių konkrečių rezultatų, ir ragina ES imtis veiksmingesnio ir stipresnio vaidmens; ragina visas susijusias šalis stiprinti savo pastangas ir įsipareigojimus, nes ESBO Minsko grupė, praėjus daugiau kaip dviem dešimtmečiams nuo jos sukūrimo, vis dar nepasiekė aiškos pažangos; ragina konflikto šalis – Armėniją ir Azerbaidžaną – derybose elgtis konstruktyviai;
21. ragina ES sustiprinti pastangas ir atidžiai stebėti tarpininkavimo procesus dėl taikaus užsitęsusių konfliktų sprendimo tomis formomis, kuriomis ES ir dabar juos sprendžia; pabrėžia, kad aktyvus ES tarpininkavimas sprendžiant konfliktus yra būtinas Rytų Europos regiono saugumui ir ilgalaikiam stabilumui, taip pat jis yra būtina Europos kaimynystės politikos sėkmės sąlyga; ragina ES specialųjį įgaliojimą Pietų Kaukaze ir krizei Gruzijoje toliau prisidėti sprendžiant konfliktus Pietų Kaukaze tokiomis praktinėmis priemonėmis kaip gebėjimų stiprinimas, šalių sutarimo palengvinimas, visuomenės paramos stiprinimas ir aktyvesnis pilietinės visuomenės dalyvavimas;

22. ragina visas susijusias šalis aktyviai imtis veiksmų dėl Padniestrės siekiant remti abipusiškai priimtina bendros ateities viziją ir atitinkamai susitarti dėl pagrindinių susitarimo parametrų; šiuo atžvilgiu palankiai vertina 2012 m. sausio mėn. susitarimą dėl „mažų žingsnių“ požiūrio sprendžiant paprastiems piliečiams svarbiausius praktinius klausimus;
23. pabrėžia dabartinį Europos Parlamento ketinimą skatinti nustatyti Europos jūrų saugumo strategiją ir pažymi, kad tokia strategija galėtų būti naudinga sprendžiant užsitęsčius konfliktus, jei ji apimtų plačių užmojų darbotvarkę dėl Juodosios jūros;
24. ragina ES, Rytų Europos partneres ir atitinkamus regiono veikėjus stiprinti savo politinį dialogą siūlant pasitikėjimo kūrimo priemones Rytų Europos regione, kad būtų nustatyti bendri principai ir darbotvarė saugumui stiprinti ir konfliktui toliau spręsti; šiuo atžvilgiu ragina 2013 m. ESBO pirmininkaujančią Ukrainą įgyvendinti plačių užmojų darbotvarkę ir užtikrinti visų Rytų Europos šalių partnerių dalyvavimą ES dialogo forumuose, įskaitant ir žmogaus teisių dialogą, kad būtų taikiai sprendžiami neišspręsti konfliktai;
25. ragina ES ir Rytų Europos šalis partneres toliau plėtoti regionines daugiašales programas, kurti paskatas regioniniam bendradarbiavimui ir spartinti tarpvalstybinius projektus tautų pasitikėjimui kurti ir remti, ypatingą dėmesį skiriant konfliktinės padėties keitimo priemonėms ir taip prisidėti prie atkūrimo ir ekonominio bei socialinio vystymosi konfliktų paveiktuose regionuose, skatinant juose prekybą, keliones ir investicijas;
26. pabrėžia, kad reikalinga dvišalė prekybos, ekonominės integracijos ir infrastruktūros plėtra tarp Rytų Europos šalių partnerių;
27. ragina Rytų Europos šalis partneres įgyvendinti kokybiškas švietimo programas, kurios padėtų išnaikinti etninę, teritorinę ir religinę neapykantą ir priešišumą, taip pat stiprintų pagarbą mažumų teisėms; mano, kad toliau turėtų būti skatinami tarpkultūriniai ir tarpreliginiai dialogai, kad Rytų Europos šalyse partnerėse būtų sudarytos palankesnės sąlygos abipusiam supratimui, pagarbai ir tolerancijai; šiuo atžvilgiu pabrėžia stiprių ir aktyvių pilietinių visuomenių svarbą, nes jos gali sustiprinti tokius dialogus ir sukurti asmeninius ryšius, nepaisydamos valstybių sienų ir konflikto vietų; ragina Rytų partnerystės pilietinės visuomenės forumą siekiant šio tikslo toliau dalyvauti įgyvendinant dvišales ir daugiašales Rytų partnerystės veiklos kryptis;
28. rekomenduoja Rytų partnerystės pilietinės visuomenės forumui inicijuoti žiniasklaidos mokymo programas su profesionaliomis Europos žurnalistų organizacijomis, siekiant kovoti su abipusiu priešiškuumu ir neapykantą kurstančiomis kalbomis ir užtikrinti profesinius standartus nušviečiant skirtingų etninių grupių tarpusavio santykius, taip pat prašyti pagalbos iš nepriklausomų ekspertų centrų, bendradarbiaujančių kuriant modelius saugumui, konfliktų sprendimui ir prevencijai užtikrinti;
29. pripažįsta, kad dėl neišspręstų konfliktų gyventojams gali kilti neteisingumo ir nusivylimo jausmų; rekomenduoja valstybių pareigūnams ir politiniams lyderiams Rytų Europos šalyse partnerėse susilaikyti nuo tokių visuomenės nuomonės tendencijų išnaudojimo vidaus politinėse kampanijose, nes tai gali tik sustiprinti priešišumą ir toliau didinti įtampą;

Politinio ir karinio bendradarbiavimo stiprinimas siekiant įveikti regiono saugumo pavojus

30. pabrėžia esminį tarptautinių organizacijų ir partnerystės organizacijų vaidmenį sprendžiant regiono saugumo iššūkius ir nustatant bendrą požiūrį į saugumą, kuris apimtų ir politinius, ir karinius jo aspektus; šiuo atžvilgiu ragina aktyviau bendradarbiauti politikos srityje su Rusijos Federacija, kad būtų rasti tvarūs regioninio saugumo problemų sprendimo būdai, įskaitant ir užsitęsčius konfliktus;

31. ragina ES valstybes nares ir susijusias Rytų Europos šalis partneres aktyviau dalyvauti dialoge dėl saugumo klausimų vadovaujantis esamomis ES, NATO Euroatlantinės partnerystės tarybos, ESBO ir Europos tarybos nustatytais formomis, ir rekomenduoja joms derinti savo bendradarbiavimą, kad veiksmingiau dirbtų vietoje, taupytų išteklius ir sukurtų programas, kurios būtų pritaikytos individualiems dalyvaujančių šalių poreikiams; visų pirma mano, kad ES ir NATO valstybės narės turėtų sutelkti išteklius, kad sutvirtintų bendradarbiavimą su Rytų Europos šalimis partnerėmis pagal Bendrą saugumo ir gynybos politiką ir NATO Partnerystės taikos labui programą;
32. pripažįsta ES, Ukrainos ir Moldovos Respublikos bendradarbiavimo pagal ES BSGP naudą ir laimėjimus, nes tai leido lengviau pasiekti saugumo susitarimų ir sukurti pagrindus ES vadovaujamos misijoms ir krizių valdymo operacijoms; ragina ES valstybes nares deramai atsižvelgti į Rytų Europos šalių partnerių, norinčių tobulinti savo gebėjimus, kad galėtų sustiprinti savo bendradarbiavimo pagal BSGP lygį, siekiant ir rekomenduoja glaudžiau bendradarbiauti įgyvendinant iniciatyvas, kuriomis remiamas nacionalinių saugumo ir gynybos sektorių darbuotojų gebėjimų stiprinimas ir mokymas;
33. palankiai vertina 2012 m. gruodžio 7 d. Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos (ESBO) ministrų tarybos sprendimą pradėti procesą „Helsinkis +40“, kaip politinę skatinimo siekiant saugumo bendruomenės priemonę ir strateginį planą stiprinti bendradarbiavimą ESBO iki 2015 m., kai sueis 40 metų nuo Helsinkio baigiamojo akto pasirašymo;
34. ragina ES, kartu su atitinkamomis tarptautinėmis organizacijomis ir pagrindinėmis partnerėmis, sukurti atstatymo po konfliktų scenarijus, kurie galėtų toliau skatinti spręsti konfliktus, nes parodytų apčiuopiamą takaus susitarimo naudą;
35. pabrėžia poreikį atgaivinti ir išplėsti bendradarbiavimą dėl nusiginklavimo, ginklų prekybos reguliavimo, įprastinės ginkluotės kontrolės ir kovos su neteisėta prekyba ginklais; todėl rekomenduoja, kad ES ir Rytų Europos šalys partnerės peržiūrėtų atitiktį tarptautiniams susitarimams, ypač Sutarčiai dėl įprastinių ginkluotųjų pajėgų Europoje, toliau remtų visuotinę prekybos ginklais sutartį ir dalyvautų dialoge, siekdamas tolesnio bendradarbiavimo dėl nusiginklavimo ir ginklų kontrolės; pabrėžia, kad gyvybiškai svarbu sustabdyti ginklavimosi varžybas;
36. ragina ES stiprinti Rytų Europos šalims partnerėms skirtas bendradarbiavimo programas ir didinti jų finansavimą pagal ES stabilumo priemonę, kad būtų sumažinti dėl cheminių, biologinių, radiologinių ir branduolinių medžiagų, masinio naikinimo ginklų ir susijusių technologinių žinių platinimo kylantys pavojai;
37. pabrėžia, kad viešojo administravimo, teismų ir teisėsaugos institucijų reformavimas Rytų Europos šalyse partnerėse yra būtinas siekiant pažangos kovoje su organizuotu nusikalstamumu, korupcija, elektroniniais nusikaltimais, pinigų plovimu ir terorizmu; ragina Rytų Europos šalis partneres pradėti dalyvauti arba toliau dalyvauti įgyvendinant plačią užmojų darbotvarkę, kad užtikrintų teismų nepriklausomumą, ir toliau bendradarbiauti su ES teisėsaugos ir muitinių administravimo srityje, siekiant didinti visuomenės pasitikėjimą šiomis institucijomis;
38. ragina ES ir Rytų Europos šalis partneres dabar ir po 2014 m. remtis Rytų partnerystės pavyzdine iniciatyva dėl kelio užkirtimo gaivalinėms bei žmogaus sukeltoms nelaimėms, pasirengimo joms ir reagavimo į jas, kurios pagrindinis tikslas yra prisidėti prie Rytų partnerystės šalių taikos, stabilumo, saugumo ir gerovės ir apsaugoti šio regiono aplinką, gyventojus, kultūros paveldą, išteklius ir infrastruktūrą stiprinant šalių atsparumą, pasirengimą ir atsaką į žmogaus sukeltas ir gaivines nelaimes;
39. pabrėžia energetinio saugumo svarbą kuriant šio regiono saugumo aplinką; ragina toliau dirbti integruojant ES ir Rytų Europos šalių partnerių energetikos rinkas, dar kartą pabrėžia pietinio dujų koridoriaus ir jo pavyzdinių Kaspijos ir Juodosios jūros energetikos projektų svarbą siekiant sumažinti priklausomybę nuo energijos importo iš rinkoje dominuojančių tiekėjų, ir ragina ES palengvinti ir remti dujų tiekimo įvairinimą, užtikrinant glaudesnę ES ir Rytų Europos šalių partnerių bendradarbiavimą ir saitus;

40. ragina puoselėti regioninį bendradarbiavimą ir gerus kaimyninius santykius ir padėti plėtojant regionų sąveiką bei atsaką į konkrečius Rytų kaimynystės šalių geografinius, ekonominius, saugumo, aplinkos ir socialinius iššūkius bei palaikant santykius su ES; šiuo atžvilgiu ragina glaudžiau bendradarbiauti sektorių politikos, pvz., švietimo, jaunimo, migracijos, sveikatos priežiūros ir transporto, srityse;
 41. rekomenduoja Rytų Europos šalims partnerėms stiprinti bendradarbiavimą sienų valdymo ir migracijos srautų regione valdymo srityje, suvienodinant arba sukuriant bendrus standartus su ES ir kovojant su prekyba žmonėmis, tačiau kartu užtikrinant pagarbą migrantų teisėms;
 42. paveda pirmininkams perduoti šią rezoliuciją Europos Parlamento pirmininkui, Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, ES specialiajam įgaliotiniui Pietų Kaukaze, Europos išorės veiksmų tarnybai, ES valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Rytų Europos šalims partnerėms ir Rusijos Federacijai.
-

REZOLIUCIJA ⁽¹⁾**dėl Rytų partnerystės šalių nacionalinės teisės aktų derinimo su ES ekonomikos srities teisės aktais**

(2013/C 338/02)

EURONEST PARLAMENTINĖ ASAMBLĖJA,

- atsižvelgdama į 2011 m. gegužės 25 d. Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojos bendrą komunikatą pavadinimu „Naujas požiūris į kintančią kaimynystę“ (COM(2011) 0303),
 - atsižvelgdama į Europos kaimynystės politikos (EKP) plėtrą nuo 2004 m. ir visų pirma į Komisijos pažangos ataskaitas dėl EKP įgyvendinimo,
 - atsižvelgdama į kartu su Armėnija, Azerbaidžanu, Gruzija ir Moldova priimtus veiksmų planus ir į kartu su Ukraina sudarytą asociacijos darbotvarkę,
 - atsižvelgdama į 2010 m. gruodžio 13 d. Rytų partnerystės užsienio reikalų ministrų susitikimo išvadas,
 - atsižvelgdama į 2009 m. gegužės 7 d. vykusiame Prahos Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikime ir 2011 m. rugsėjo 29–30 d. vykusiame Varšuvos Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikime priimtas bendras deklaracijas,
 - atsižvelgdama į 2006 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1638/2006, išdėstantį bendrąsias nuostatas, kurios nustato Europos kaimynystės ir partnerystės priemonę (EKPP) ⁽²⁾, ir Europos Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai, kuriuo nustatoma Europos kaimynystės priemonė ⁽³⁾,
 - atsižvelgdama į 2011 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl Europos kaimynystės politikos persvarstymo ⁽⁴⁾, 2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl Europos kaimynystės politikos peržiūros rytų aspekto ⁽⁵⁾ ir 2012 m. liepos 3 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl Rytų partnerystės prekybos aspektų ⁽⁶⁾,
 - atsižvelgdama į 2012 m. balandžio 3 d. EURONEST parlamentinės asamblėjos priimtą rezoliuciją pavadinimu „ES ir Rytų Europos šalių partnerių prekybos susitarimai, įskaitant glaudaus bendradarbiavimo ir visapusiškos laisvosios prekybos zonos (angl. DCFTA) susitarimus, ir ES pagalbos šioje srityje“, kurią parengė EURONEST parlamentinės asamblėjos Ekonominės integracijos, teisinio derinimo ir atitikties ES politikos sritims nuolatinis komitetas,
 - atsižvelgdama į savo 2011 m. gegužės 3 d. Steigiamąjį aktą,
 - atsižvelgdama į savo Darbo tvarkos taisykles,
- A. kadangi teisinis derinimas ekonomikos srityje, kuris nėra savitiksliis, yra svarbus žingsnis siekiant aktyvesnio ir visoms Rytų partnerystės šalims ir ES naudingo ekonominio bendradarbiavimo; kadangi su ES sistema suderinamų teisės aktų ir reguliavimo sistemų, standartų ir sertifikavimo metodų nustatymas taip pat padės priartėti šioms šalims prie ES standartų ir vertybių;

⁽¹⁾ Priimta 2013 m. gegužės 28 d. Briuselyje.⁽²⁾ OL L 310, 2006 11 9, p. 1.⁽³⁾ 2011/0405(COD), 2011 12 7.⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0576.⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0153.⁽⁶⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0276.

- B. kadangi derinimas su ES ekonominiais standartais, sukurtais siekiant abipusiškai naudingų tikslų ir atsižvelgiant į atskirų šalių ypatumus, padės Rytų partnerystės šalims siekti subalansuoto ir tvaraus augimo, didelio užimtumo ir socialinės apsaugos lygio, ekonominės ir socialinės sanglaudos, aukštų aplinkos standartų, geresnio gyvenimo lygio ir geresnės gyvenimo kokybės savo gyventojams; kadangi tai taip pat padės sudaryti sąlygas didinti šių šalių ekonomikos konkurencingumą, skatinti investicijas ir prekybą, ir padės plėsti Rytų partnerystės verslo forumą, kuris 2011 m. buvo atidarytas Sopoto forume;
- C. kadangi tam tikrose srityse neįmanoma nustatyti atskirų derinimo etapų dėl to, kad šiose srityse galiojantys nacionalinės teisės aktai yra visa apimančio pobūdžio, ir vieno teisės akto pakeitimas nebūtų veiksmingas nepakeitus visų kitų teisės aktų;
- D. kadangi tai yra sudėtingas, dinamiškas ir laipsniškas procesas, reikalaujantis sukurti ir pritaikyti institucijas ir kitus struktūrinius darinius, be to, jis yra susijęs su esminiais atitinkamų nacionalinių administracinių sistemų, privačiojo sektoriaus įmonių ir pilietinės visuomenės narių įsipareigojimų pokyčiais;
- E. kadangi Rytų partnerystės šalys yra padariusios skirtingą pažangą įgyvendinant ekonominės konvergencijos su ES procesą ir todėl iki šiol suderintų nacionalinės teisės aktų skaičius ir rūšys labai skiriasi, be to, kiekviena šalis laikosi skirtingo bendro požiūrio į šį procesą;
- F. kadangi ekonomikos srities teisės aktų derinimo procesas, kai taikytina, turėtų būti vykdomas kartu su teisės aktų derinimu pagal derybas dėl glaudaus bendradarbiavimo ir visapusiškų laisvosios prekybos zonų (angl. DCFTA);
- G. kadangi šis teisės aktų derinimas yra ilgalaikis ir laipsniškas procesas, susijęs su tolesniu derinimu, ir galėtų būti pratęstas ateityje;

Rytų partnerystės šalių planavimas, įsipareigojimai ir įgyvendinimas

1. pripažįsta, kad teisės aktų derinimo veiksmų jau imtasi įgyvendinant partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimus, ir ragina Rytų partnerystės šalis stiprinti šį procesą būsimuose asociacijos susitarimuose; primena, kad siekiant sukurti ES ir Rytų partnerystės ekonominę erdvę, kaip nurodyta bendroje deklaracijoje, priimtoje Varšuvoje įvykusiame Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikime, tinkamu laiku būtų galima imtis ekonominę integraciją didinančių veiksmų;
2. ragina kiekvieną to dar nepadariusią Rytų partnerystės šalį priimti darbo programą, kurioje būtų nustatytas teisinio derinimo tvarkaraštis, įskaitant bendrą skyrių dėl teisinio derinimo ekonomikos srityje, ir priimant šią darbo programą atsižvelgti į šalies įsipareigojimus, nustatytus susitarimuose, kuriais reglamentuojami jos dvišaliai ekonominiai santykiai su ES; rekomenduoja nustatyti išsamias teisės aktų strategijas, kuriose atspindėtų šalių interesai ir prioritetai, jų socialinės, ekonominės ir politinės realijos, ir darbas, kurį jos iki šiol atliko šioje srityje;
3. ragina Rytų partnerystės šalis nustatyti savo sektoriaus prioritetus ir apibrėžti su jais susijusius pagrindinius klausimus; taip pat ragina šalis informuoti apie konkrečius sunkumus, su kuriais jos susiduria įgyvendindamos teisinio derinimo procesą, ir kartu su ES tobulinti strategijas, kad šie sunkumai būtų pašalinti; primygtinai ragina jas kartu atsižvelgti į ES rekomendacijas dėl konkrečių priemonių, kurių jos turėtų imtis spręsdamos pagrindines problemas, susijusias su jų teisinės konvergencijos procesais ekonomikos srityje;
4. ragina Rytų partnerystės šalis pakoreguoti savo teisės aktų derinimo programų eiliškumą ir tempą, siekiant sustiprinti ir konsoliduoti jų makroekonominės reformas ir užtikrinti stabilumą; mano, kad teisinis derinimas yra ilgalaikis tikslas, kuris turėtų būti įtrauktas į Rytų partnerystės šalių ekonomikos darbotvarkes;
5. pabrėžia, kad nesiėmus reikalingų institucinių pokyčių ir neužtikrinus tinkamo įgyvendinimo, taisyklės atliekant teisinį derinimą galėtų būti paprasčiausiai perkeliamos į nacionalinę teisę ir taip būtų pažeidžiami prisiimti įsipareigojimai; atkreipia dėmesį į tai, kad siekiant visiems naudingo ekonominio poveikio reikalingas tikras, o ne vien tik formalus derinimas;

6. pripažįsta, kad pagrindinis Rytų partnerystės šalių uždavinys yra susijęs ne tiek su teisės aktų derinimu, kiek su šių šalių atitinkamų administracinių įstaigų, teismų sistemų ir visuomenės pokyčiais ir pritaikymu prie sąlygų, reikalingų siekiant užtikrinti, kad teisės aktai būtų veiksmingi ir tinkamai įgyvendinami; mano, kad Rytų partnerystės šalys turėtų sudaryti tokiems teisės aktams taikyti tinkamas sąlygas; šiuo atžvilgiu pabrėžia poreikį imtis tikslinių administracinių gebėjimų stiprinimo priemonių, susijusių su kiekvienos šalies vyriausybės struktūromis, nacionaliniu parlamentu, teismų sistema ir privačiuoju sektoriumi;
7. šiuo atžvilgiu primygtinai ragina Rytų partnerystės šalis sukurti ir konsoliduoti tinkamas administracines ir organizacines struktūras, padedančias veiksmingai įgyvendinti priimtus teisės aktus ir užtikrinti jų vykdymą, ir, kai tinkama, sukurti koordinavimo ir stebėsenos mechanizmus, kurie sudarytų sąlygas toliau įgyvendinti derinimo procesą; pabrėžia, kad teisės aktų vykdymą užtikrinančių institucijų sukūrimas yra labai svarbus siekiant tinkamai įgyvendinti teisės aktus;
8. pabrėžia, kad šiame procese svarbu vykdyti teismines reformas ir kovoti su korupcija; primena, kad be decentralizuotai ekonomikos sistemai taikomų sąlygų, tinkamai veikiančioje teismų sistemoje asmenims ir privatiems juridiniams asmenims turėtų būti užtikrinama pagrįstai greitai įgyvendinama teisė kreiptis į teismą;
9. pabrėžia vizų išdavimo proceso liberalizavimo svarbą, nes tai skatina ne tik kurti aukščiausius standartus Rytų partnerystės šalyse, bet ir padeda gerinti verslo kultūrą, kuri yra labai svarbi sėkmingam teisiniam derinimui ekonomikos srityje;
10. primygtinai ragina Rytų partnerystės šalis sukurti teisinių ir komercinių taisyklių sistemą ir taip užtikrinti ekonominės veiklos vykdytojų teisinį saugumą ir jų veiklos skaidrumą;
11. ragina privačiame ir viešajame sektoriuose sukurti specialias technines ir profesines įstaigas, kurios, be kita ko, galėtų užtikrinti susijusių teisės aktų taikymo ir bendrų ekonominių procesų civilinę stebėseną; atsižvelgdama į tai, konstatuoja, kad reikia užtikrinti reguliavimo procesų, viešų konsultacijų ir politikos rezultatų reguliarių poveikio vertinimų ir nepriklausomų vertinimų skaidrumą;
12. pabrėžia pilietinės visuomenės ir nevyriausybinių organizacijų dalyvavimo skatinant teisinį derinimą ekonomikos srityje svarbą ir mano, kad ES turėtų perduoti Sąjungos patirtį, sukauptas žinias, taip pat panaudoti finansines priemones ir taip visapusiškai remti pilietinę visuomenę ir nevyriausybines organizacijas;
13. pabrėžia ekonomikos srities teisės aktų derinimo socialinio aspekto svarbą, visų pirma tais atvejais, kai tokie teisės aktai turi poveikį tokioms sritims kaip antai socialinė ir aplinkos politika ir vartotojų apsauga; atkreipia dėmesį į tai, kad siekiant atsižvelgti į poreikį sukurti kvalifikuotesnę darbo jėgą, turinčią užtikrinamas teises ir padedančią sėkmingai įgyvendinti ekonomikos reformas, reikia laikytis platesnio požiūrio;
14. ragina ES ir Rytų partnerystės šalis visapusiškai išnaudoti 2-ąją Rytų partnerystės platformą („Ekonominė integracija ir derėjimas su ES politikos kryptimis“), kuri yra naudinga dvišaliam konsultacijų procesui ir sudaro galimybes keistis informacija ir geriausia patirtimi;
15. atkreipia dėmesį į savo vaidmenį stebint, palengvinant ir padedant vykdyti Rytų partnerystės šalių nacionalinės teisės aktų derinimo su ES ekonominės srities teisės aktais procesą;

ES požiūris į teisinį derinimą ekonomikos srityje: finansinė ir techninė pagalba ir įgyvendinimo stebėseną

16. siūlo ES artimiausioje 2014–2020 m. daugiametėje finansinėje programoje padidinti pagalbos Rytų partnerystės šalims biudžetą; teigiamai vertina tai, kad Komisija ketina sukurti antros kartos pavyzdines Rytų partnerystės iniciatyvas ir ragina Vilniuje vyksiančiame aukščiausiojo lygio susitikime priimti naujas ir matomas iniciatyvas, apimančias svarbias Rytų partnerystės bendradarbiavimo, kuriuo siekiama remti ekonominio bendradarbiavimo plėtrą, sritis;

17. ragina Komisiją skatinti Rytų partnerystės šalis liberalizuoti vizų išdavimo procesą, kuris yra būtina priemonė siekiant galutinio bevizio režimo tikslą;
18. atkreipia dėmesį į poreikį užtikrinti, kad būtų taikomas „paramos pagal pažangą“ principas, nes tai yra svarbi priemonė pripažįstant ir toliau remiant Rytų partnerystės šalių pažangą perimant ES standartus ir vertybes;
19. mano, kad nors kiekviena Rytų partnerystės šalis gali pati pasirinkti savo prioritetus pagal sektorius, ES turėtų pateikti rekomendacijas dėl priemonių, kurių turėtų būti imamasi pirmiausia, ir pasiūlyti pagrindines kiekvieno sektoriaus priemones, atsižvelgdama į tai, kad tam tikros sritys, pvz., įmonių teisė, yra laikomos esminėmis kuriant bet kokią šiuolaikinę ekonomiką;
20. ragina ES teikti Rytų partnerystės šalims pagalbą joms planuojant savo atitinkamas strategijas, susijusias su pažangiu atitinkamų teisės aktų derinimu, veiksmingu įgyvendinimu ir vykdymo užtikrinimu, visų pirma atsižvelgiant į seką, kurios laikantis derinami atitinkamų sričių teisės aktai, ir šių teisės aktų įgyvendinimo sąlygas; kartu pabrėžia, kad ES turėtų atsižvelgti į konkrečias kiekvienos Rytų partnerystės šalies ekonomines aplinkybes, visų pirma tais atvejais, kai jos gali turėti poveikį sekai, kurios kiekviena šalis turėtų laikytis atlikdama derinimą; šiuo atžvilgiu atkreipia dėmesį į produktyvų ES patariamąsios grupės darbą ir ragina Komisiją toliau tobulinti šią pagalbos formą ir šiuo tikslu konsultuotis su šalimis ir partneriais;
21. atkreipia dėmesį į poreikį geriau koordinuoti dabartinę ES pagalbą; nurodo, kad tokia pagalba turėtų būti stiprinama, papildoma ir prireikus užtikrinamas didesnis jos aiškumas; konstatuoja, kad ypatingą dėmesį reikėtų skirti siekiant glaudesnio valstybių narių bendradarbiavimo techninės pagalbos srityje ir geresnio tokios pagalbos potencialo išnaudojimo; šiuo atžvilgiu primygtinai ragina ES valstybes nares, o ypač tas valstybes nares, kurios neseniai užbaigė teisinio derinimo procesą (naujausias valstybes nares), aktyviau dalytis praktinėmis žiniomis ir gerąja patirtimi;
22. rekomenduoja ateityje sukurti keitimosi informacija tarnybą (atsižvelgiant į Komisijos sukurtos tarnybos, kurios veikla remiama pagal PHARE daugiašalę programą, pavyzdį); pažymi, kad tarnyba turėtų padėti teikti pagalbą, sukurti duomenų bazę ir tarpininkauti, kai atsakant į pagalbos prašymus galima pasiūlyti prieinamus patarimus ir praktinėmis žiniomis;
23. atkreipia dėmesį į tai, kad teisinis derinimas turėtų būti organizuojamas ir remiamas taikant specialias pritaikytas techninės pagalbos priemones; pabrėžia poreikį atsižvelgti į tai, kad ES ir Rytų partnerystės šalių derinimo ištekliai yra riboti ir todėl daugiausia dėmesio turėtų būti skiriama toms sritims, kuriose ištekliai turės didžiausią teigiamą poveikį;
24. primygtinai ragina ES toliau teikti paramą kuriant Rytų partnerystės šalių institucijų gebėjimus, kad jos parengtų reikalingus teisės aktus; šiuo atžvilgiu ragina geriau išnaudoti svarbias ES priemones, pvz., Techninės pagalbos ir informacijos mainų programą (angl. TALEX), išsamią institucijų kūrimo programą, dvynių programas ir kt.; tikisi, kad naujos finansinės galimybės leis sustiprinti išsamią institucijų kūrimo programą;
25. primygtinai ragina ES pabrėžti veiksmingų teisės aktų svarbą, kad atitinkama visuomenė gautų iš to įvairiapusės naudos ir teisės aktai toliau būtų derinami su ES standartais; todėl pabrėžia, kad priėmus nacionalinės teisės aktus, ES turėtų užtikrinti patikimą jų įgyvendinimo stebėseną ir vykdymo užtikrinimą;
26. pažymi, kad derinimas kitose su ekonomika susijusiose srityse, pvz., socialinė ir aplinkos politika, taip pat turėtų būti skatinamas ir galėtų būti aptariamas atskirose iniciatyvose; mano, kad ES turėtų stengtis užtikrinti labiau integruotą požiūrį pripažįstant tai, kad ekonominė ir socialinė plėtra yra tarpusavyje susijusios;

27. ragina ES parengti Rytų partnerystės šalims skirtą išsamių rekomendacijų dėl teisės aktų derinimo ir įgyvendinimo būdų kiekvienoje srityje (pvz., baltosios knygos forma) rinkinį; atkreipia dėmesį į tai, kad rekomendacijos turėtų būti informacinio ir patariamojo pobūdžio;
 28. mano, kad ES turėtų paisyti kiekvienos Rytų partnerystės šalies konkrečių aplinkybių ir padarytos pažangos, palyginti su kitomis Rytų partnerystės šalimis, atsižvelgiant į ekonomikos integraciją, teisinių derinimą ir įgyvendinimo politiką, taip pat pasirengimą glaudesniajam bendradarbiavimui, ir rekomenduoja ES veiksmų imtis laikantis individualaus požiūrio kartu gerbiant kiekvienos Rytų partnerystės šalies valią ir interesus;
 29. paveda pirmininkams perduoti šią rezoliuciją Europos Parlamento Pirmininkui, Tarybai, Komisijai, Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojai, Europos išorės veiksmų tarnybai, ES valstybių narių ir Rytų partnerystės šalių vyriausybėms bei parlamentams.
-

REZOLIUCIJA ⁽¹⁾**dėl energetinio saugumo atsižvelgiant į energijos rinką ir Rytų Europos šalių partnerių ir ES šalių sistemų suderinimą**

(2013/C 338/03)

EURONEST PARLAMENTINĖ ASAMBLĖJA,

- atsižvelgdama į 2011 m. gegužės 3 d. EURONEST parlamentinės asamblėjos steigiamąjį aktą,
- atsižvelgdama į 2011 m. rugsėjo 29–30 d. Varšuvoje vykusio Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikimo išvadas,
- atsižvelgdama į 2009 m. gegužės 8 d. Prahoje įvykusio aukščiausiojo lygio susitikimo pietinio dujų koridoriaus klausimais dalyvių deklaraciją,
- atsižvelgdama į 2010 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento rezoliuciją „Naujos 2011–2020 m. Europos energetikos strategijos link“,
- atsižvelgdama į 2012 m. birželio 12 d. Europos Parlamento rezoliuciją „Bendradarbiavimas su užsienio partneriais energetikos politikos klausimais. Strateginis požiūris siekiant saugaus, tvaraus ir konkurencingo energijos tiekimo“,
- atsižvelgdama į 2007 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento rezoliuciją „Bendros užsienio politikos energetikos srityje kūrimas“ (2007/2000(INI)),
- atsižvelgdama į 2011 m. lapkričio 24 d. Europos Sąjungos Tarybos išvadas dėl ES energetikos politikos išorės aspekto stiprinimo,
- atsižvelgdama į 2012 m. gegužės 15 d. bendrą Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos komunikatą pavadinimu „Rytų partnerystė: veiksmų iki 2013 m. rudens aukščiausiojo lygio susitikimo planas“,
- atsižvelgdama į 2008 m. lapkričio 13 d. Komisijos komunikatą „Antroji strateginė energetikos apžvalga“,
- atsižvelgdama į 2010 m. lapkričio 17 d. Komisijos komunikatą pavadinimu „Energetikos infrastruktūros prioritetai 2020 m. ir vėliau. Integruoto Europos energetikos tinklo planas“ ir į 2011 m. liepos 5 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl energetikos infrastruktūros prioritetų 2020 m. ir vėliau,

⁽¹⁾ Priimta Briuselyje, Belgija, 2013 m. gegužės 28 d.

- atsižvelgdama į 2011 m. rugsėjo 7 d. Komisijos komunikatą dėl energijos tiekimo saugumo ir tarptautinio bendradarbiavimo pavadinimu „ES energetikos politika. Bendradarbiavimas su užsienio partneriais“,
 - atsižvelgdama į 2012 m. lapkričio 15 d. Komisijos komunikatą pavadinimu „Postūmis energijos vidaus rinkai“,
 - atsižvelgdama į Armėnijos, Azerbaidžano, Baltarusijos, Gruzijos, Moldovos ir Ukrainos nacionalinius strateginius dokumentus dėl energetikos laikotarpiams iki 2020 m. ir 2030 m.,
 - atsižvelgdama į 2012–2013 m. Rytų partnerystės 3-iosios platformos „Energetinis saugumas“ darbo programą,
 - atsižvelgdama į 2012 m. balandžio 3 d. EURONEST parlamentinės asamblėjos rezoliuciją „Energetinis saugumas, atsinaujinančiųjų išteklių energija, energijos vartojimo efektyvumas, energetikos infrastruktūra. Pokyčiai Rytų partnerystės ir ES šalyse“,
 - atsižvelgdama į 2011 m. metinę Energijos bendrijos veiklos ataskaitą Europos Parlamentui bei nacionaliniams parlamentams ir į 2012 m. rugsėjo 1 d. metinį pranešimą dėl *acquis* pagal Energijos bendrijos steigimo sutartį įgyvendinimo,
- A. kadangi Rytų partnerystės tikslas – stiprinti energetinį saugumą ir šiuo tikslu bendradarbiauti siekiant užtikrinti ilgalaikį, stabilų ir saugų energijos tiekimą bei tranzitą, taip pat energijos vartojimo efektyvumą ir atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimą taikant geresnį reglamentavimą;
- B. kadangi sprendžiant visuotines energetikos ir aplinkos apsaugos problemas reikia tarptautiniu lygmeniu parengti bendras bendradarbiavimo strategijas; kadangi ES ir Rytų Europos šalys partnerės susiduria su bendrais politiniais sunkumais, susijusiais su išmetamųjų teršalų kiekio mažinimu energetikos sektoriuje ir tinkamu dabar naudojamų įvairių energijos išteklių suderinimo nustatymu, patikimo ir saugaus tiekimo užtikrinimu ir energijos vartojimo racionalizavimu, pirmiausia didinant energijos vartojimo efektyvumą;
- C. kadangi teisės aktų leidėjai, formuojantys energetikos politiką ir nustatantys energijos rinkoms taikomas taisykles bei pagrindines sąlygas, atlieka labai svarbų vaidmenį užtikrinant efektyvų vidaus išteklių naudojimą, kuriuo siekiama užtikrinti prieinamas energijos kainas, gerokai sumažinti energijos gamybos ir vartojimo poveikį klimatui bei aplinkai ir nustatyti lygiateisius prekybos santykius;
- D. kadangi ES valstybės narės ir Rytų Europos šalys partnerės ateityje bus labiau tarpusavyje priklausomos, o, dalyvaudamos Rytų partnerystės programoje, jos pradėjo prasmingą dialogą dėl energetikos politikos plėtojimo siekiant patenkinti energijos poreikius ateityje; kadangi būsimi dvišaliai ES ir atitinkamų Rytų Europos šalių partnerių asociacijos susitarimai, įskaitant glaudaus bendradarbiavimo ir visapusiškos laisvosios prekybos zonos susitarimus, apims labai svarbų energetikos elementą turint omenyje palankias sąlygas prekybai energija;
- E. kadangi įgyvendinant Rytų partnerystės programą plėtojamas dialogas dėl regioninės energetikos politikos pastaraisiais metais tapo aktyvesnis ir dabar apima energijos rinkų konvergencijos, energijos tiekimo ir tranzito įvairinimo, tvirtų energijos išteklių plėtojimo, taip pat visuotinės ir regioninės svarbos infrastruktūros objektų klausimus;

- F. kadangi energijos rinkos ES ir Rytų Europos šalyse partnerėse labai skiriasi, nors dauguma jų paveldėtos iš tų laikų, kai vyraujamą vaidmenį atliko valstybiniai energijos tiekimo ir skirstymo veiklos vykdytojai; kadangi energijos sąnaudos ir ištekliai, kurie daro poveikį politiniams sprendimams, ES valstybėse narėse ir Rytų Europos šalyse partnerėse gali labai smarkiai skirtis; kadangi daugumos Rytų Europos ir Pietų Kaukazo šalių energetikos ūkis buvo susietas su buvusia Sovietų Sąjunga ir dar dabar jų naftos bei dujų vartojimas labai priklauso nuo importo iš Rusijos Federacijos;
- G. kadangi energijos rinkos kai kuriose ES valstybėse narėse ir daugelyje Rytų Europos šalių partnerių pagal savo pobūdį tebėra koncentruotos ir jose dalyvauja per mažai energijos tiekėjų bei energijos perdavimo ir skirstymo veiklos vykdytojų; kadangi praeityje įgyvendinta politika buvo labiau skirta ne paklausai, o energijos tiekimo apimčiai didinti;
- H. kadangi ES užsibrėžė ir siekia įgyvendinti tikslą iki 2014 m. sukurti visiškai integruotą vidaus energijos rinką kaip vieną iš pagrindinių ES bendros strategijos, kuria siekiama padidinti jos ekonomikos konkurencingumą ir kartu daryti pažangą pereinant prie mažataršės ekonomikos, priemonių;
- I. kadangi ES, įgyvendindama 2009 m. priimtą ES trečiąją energetikos teisės aktų rinkinį, pagal kurį numatoma pirmiausia atskirti (arba atsieti) energijos perdavimo ir tiekimo veiklą ir taikyti trečiųjų šalių prieigos principą, kuriuo dujų ir elektros tiekėjams užtikrinama teisė prisijungti prie perdavimo tinklų nediskriminacinėmis sąlygomis, pradėjo liberalizuoti elektros ir dujų rinkas; kadangi valstybės narės, plėtodamos laipsniškai liberalizuojamas rinkas, dėl padidėjusios prekybos energija apimties ir labiau supanašėjusių didmeninės energijos kainų gavo naudos, nors jos vis dar susiduria su sunkumais, susijusiais su pirmiau minėto rinkinio visišku įgyvendinimu tarpvalstybiniu ir nacionaliniu lygmenimis;
- J. kadangi, siekiant toliau integruoti ir tarpusavyje jungti energijos rinkas bei plėtoti ES ir Rytų Europos šalių partnerių energetikos įmonių prekybos santykius pagal sąžiningas ir patikimas sąlygas, būtina bendradarbiauti reguliavimo srityje ir suderinti reguliavimo priemones; kadangi, siekiant suderinti Europos elektros ir dujų rinkoms taikomas technines ir veiklos taisykles, reikia, kad institucijos toliau bendradarbiautų;
- K. kadangi pagal Energetikos chartijos sutartį, kurią pasirašė visos valstybės narės ir Rytų Europos partnerės, numatomas tarptautinis bendradarbiavimo energetikos srityje forumas ir jį atlieka naudingą vaidmenį kuriant tarptautinį energetinio saugumo teisinį pagrindą pagal atvirų ir konkurencingų rinkų bei tvaraus vystymosi principus; kadangi Energijos bendrijos sutartimi nustatomas pagrindas sukurti visapusiškai integruotą regioninę energijos rinką, palankiai veikiančią tvarų augimą bei ES ir devynių susitariančiųjų šalių iš Pietryčių ir Rytų Europos tarpusavio investicijas;
- L. kadangi pagal Europos kaimynystės ir partnerystės priemonę, apimančią tarptautinio bendradarbiavimo energetikos srityje programą INOGATE ir Kaimynystės investicinę priemonę, kurią taikant buvo palengvintas Europos investicijų banko ir Europos rekonstrukcijos ir plėtros banko paskolų skyrimas strateginių energetikos infrastruktūros objektų statybai, 2007–2011 m. ES finansinei paramai Rytų Europos partnerėms biudžete buvo skirta 271 mln. EUR;
- M. kadangi dujas gaminančios šalys iš Rytų Europos ieško saugių ir veiksmingų tiesioginio dujų eksporto į Europą maršrutų, dėl kurių joms gali tekti prisiimti didelę politinę riziką, susijusią su jų geopolitine padėtimi, bet taip jos prisidėtų prie ilgalaikio regiono stabilumo;

- N. kadangi ES, kaip svarbiai energijos išteklių importuotojai, reikia įvairinti energijos tiekimo šaltinius ir maršrutus; kadangi energiją gaminančioms Rytų šalims partnerėms reikia įvairinti vartotojus;
- O. kadangi ES siekia skatinti dujų tiekimo įvairinimą, nustatyti ilgalaikius santykius su dujas gaminančiomis ir tranzito šalimis iš Rytų Europos regiono, taip pat užtikrinti energijos tiekimą sudarant palankias sąlygas įgyvendinti pietinio dujų koridoriaus projektą ir taip susieti ES rinką su vienu iš didžiausių pasaulyje dujų telkinių;

Suderintų požiūrių, kuriais ES ir Rytų Europos partnerės vadovaujasi įgyvendindamos energetikos politiką, kūrimas

1. pabrėžia, kad, siekiant sukurti mažataršes energetikos sistemas, darančias nedidelį poveikį klimatui ir aplinkai, svarbu nustatyti ilgalaikę ir darnią energetikos strategiją ES ir Rytų Europos šalyse partnerėse ir skatinti saugią, tvarią ir prieinamą energiją energijos vartotojams naudai;
2. ragina ES Tarybą ir Rytų Europos šalių partnerių vyriausybes užtikrinti, kad energetinio saugumo bendradarbiavimas 2014–2020 m. būtų aiškiai nustatytas kaip Rytų partnerystės programos ir Europos kaimynystės politikos prioritetas; tikisi, kad trečiasis Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikimas, vyksiantis 2013 m. lapkričio mėn. Vilniuje, suteiks postūmį tvirtesniai bendradarbiavimui energetikos srityje atsižvelgiant į pagrindinių Rytų partnerystės temų, būtent pagarbos demokratijai ir žmogaus teisėms, politinės asociacijos, ekonominės integracijos ir piliečių judumo, viziją;
3. remia Rytų partnerystės energetinio saugumo platformos grupės tikslus bei pastangas ir rekomenduoja ES valstybėms narėms ir Rytų Europos partnerėms imtis veiksmų siekiant užtikrinti aktyvesnį dalyvavimą plėtojant Europos energijos rinkų integravimo veiklą ir visapusiškai naudojantis šios veiklos rezultatais; ragina ES valstybes nares ir Rytų Europos šalis partneres plėsti savo partnerystę tarptautiniuose forumuose, pvz., Energetikos chartijos konferencijoje ir kitose su energetika ir klimatu susijusiose tarptautinėse organizacijose, apibrėžiant bendrą poziciją;
4. mano, kad labai svarbu užtikrinti nuoseklius ir darnius ES išorės santykius su pagrindiniais energijos gamintojais, tranzito šalimis ir šalimis vartotojais, taip pat pradėti valstybių narių veiklos koordinavimą ir jų bendradarbiavimą derantis dėl valstybių narių ir energijos tiekėjų arba trečiųjų šalių susitarimų;
5. todėl ragina ES užtikrinti didesnę skaidrumą ir aktyvesnį dalyvavimą derybose dėl valstybių narių ir trečiųjų šalių susitarimų, nes šie susitarimai taip pat galėtų daryti poveikį ES energijos vidaus rinkos veikimui;
6. pabrėžia 2012 m. spalio 4 d. ES Tarybos sprendimą, kuriuo nustatoma valstybių narių ir Komisijos keitimosi informacija apie tarpvyriausybinius energetikos srities susitarimus tvarka; mano, kad šiuo sprendimu bus prisidėta prie tolesnio valstybių narių politikos koordinavimo, taip pat prie bendrų veiksmų ir solidarumo; pabrėžia, jog ES ir Rytų Europos partnerių vidaus ir išorės energetikos politika turi būti skaidri siekiant, kad būtų sukurtos bendradarbiavimui palankios sąlygos, grindžiamos tarpusavio pasitikėjimu ir abipusiškumo principu;

7. pripažįsta išankstinio perspėjimo mechanizmo, kurį ES ir Rusijos Federacija nustatė siekdamas užtikrinti su Rusijos energijos išteklių tiekimu į ES susijusių galimų rizikos veiksnių ir problemų ankstyvąjį įvertinimą ir greitąjį reagavimą ekstremaliųjų padėčių atvejais, naudingumą; tačiau pabrėžia, kad politinių ir prekybinių ginčų atveju, taip pat dėl techninių priežasčių, kai galima iš anksto numatyti galimus energijos išteklių tiekimo sutrikimus, apie juos turėtų būti pranešama, kol jie dar neįvyko; rekomenduoja ES ir Rusijos Federacijai pradėti dialogą, kuriuo būtų siekiama, kad panašios priemonės būtų nustatytos bei taikomos Rytų Europos šalyse partnerėse ir kad būtų sukurta bendra tarpusavio pagalbos, solidarumo ir ginčų sprendimo sistema, taikoma grėsmę energijos išteklių tiekimui vienoje ar keliuose valstybėse narėse arba Rytų Europos šalyse partnerėse galinčių kelti krizių atvejais;

Atviresnės ir labiau suderintos energijos rinkos kūrimas

8. pabrėžia, kad kurti atvirą ir integruotą ES ir jos Rytų Europos partnerių energijos rinką yra ekonomiškai naudinga, tai taip pat reikalinga pagal Rytų partnerystės programą stiprinant šalių politinius ryšius, ekonominę integraciją ir solidarumą; šiuo požiūriu pabrėžia, kad sienų tarp kaimyninių šalių Rytų Europos regione atvėrimas darytų didelį poveikį regioninei ekonomikai ir energijos rinkoms, nes tai visų pirma suteiktų daugiau energijos transportavimo ir prekybos jai galimybių;
9. mano, kad ES išorės energetikos politika turėtų būti grindžiama solidarumo, skaidrumo, subsidiarumo, tvarumo ir bendradarbiavimo principais, taip pat abipusiškumu, taisyklėmis grindžiamu rinkos metodu bei ES valstybių narių ir Rytų Europos partnerių veiksmų tarpusavio koordinavimu ir turėtų propaguoti tuos principus; pabrėžia, kad būtina koordinuoti bendrus veiksmus energetinio saugumo, skaidrumo ir naujų energijos išteklių transportavimo koridorių kūrimo srityje;
10. pabrėžia, kad, siekiant sukurti veiksmingas energijos rinkas ir kartu pereiti prie mažataršės ekonomikos, reikės didelio masto investicijų į energijos gamybos, perdavimo ir paskirstymo infrastruktūrą, turint omenyje 2050 m. su klimatu ir energetika susijusius tikslus; mano, kad valstybiniai ir privatūs investuotojai finansuos plataus užmojo ilgalaikius projektus, jeigu energijos rinkos veiks pagal patikimas, skaidrias ir suderintas taisykles, kuriomis užtikrinama sąžininga konkurencija, o vartotojams suteikiama teisė atlikti aktyvų vaidmenį renkantis energijos tiekėjus ir apsirūpinimo jais būdus;
11. yra tvirtai įsitikinusi, kad būtina suderinti energijos rinkos taisykles ES ir Rytų Europos šalyse partnerėse, siekiant skatinti konkurenciją ir naujoves, sumažinti piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi energijos tiekimo ir paskirstymo rinkose grėsmę, sudaryti palankias tarpvalstybinės prekybos sąlygas ir sukurti suderinamas procedūras, energetikos įmonėms suteikiančias galimybę vykdyti veiklą tarpvalstybiniu lygmeniu;
12. mano, kad nacionalinių energijos rinkų liberalizavimas Rytų Europos šalyse partnerėse bus sėkmingas tik tuo atveju, jeigu jis bus įgyvendinamas laipsniškai, ir kad neatidėliotina prioritetinga užduotis turėtų būti valstybinių energetikos srities suinteresuotųjų šalių vykdomo patikimo ir skaidraus valdymo užtikrinimas;
13. pabrėžia, kad tinkamai veikiančioje konkurencinėje rinkoje energijos kainos nustatomos atsižvelgiant į jos gamybos, perdavimo ir paskirstymo sąnaudas; pripažįsta energetikos politikos aplinkosaugos ir socialinį aspektą; rekomenduoja užtikrinti vartotojų apsaugą ir prieinamas energijos kainas pažeidžiamų kategorijų vartotojams;
14. tvirtai remia ES užsibrėžtą tikslą pasiekti, kad iki 2020 m. atsinaujinančiųjų išteklių energija sudarytų 20 proc. Sąjungos suvartojamos energijos; šiuo požiūriu pabrėžia, kad, atvėrus energijos rinkas ir jas labiau integravus, būtų sukurta labai palankios sąlygos jose dalyvauti naujiems atsinaujinančiųjų išteklių energijos gamintojams;

15. mano, kad atsinaujinantieji energijos ištekliai taps vis labiau konkurencingi ekonominiu požiūriu; mano, kad stabili ar bent nuspėjama reguliavimo sistema ir konkurencija padeda skatinti investicijas į atsinaujinančiųjų energijos išteklių sektorius; ragina ES ir Rytų Europos šalis partneres toliau keistis patirtimi ir stiprinti politinį dialogą dėl priemonių atsinaujinančiųjų energijos išteklių vartojimui skatinti vadovaujantis bendru suderintu požiūriu ir nesukuriant nebūtinės naštos valstybių biudžetams; rekomenduoja, jog ES valstybės narės ir Rytų Europos šalys partnerės sudarytų palankias sąlygas, kad energijai, pagamintai naudojant atsinaujinančiuosius energijos išteklius, būtų pradėtas taikyti lengvatinis prekybos režimas, t. y. pagal Direktyvoje 2009/28/EB numatytus mechanizmus ir sąlygas;
16. pabrėžia didžiules ekonomikos augimo ir poveikio aplinkai galimybes įgyvendinant ES energijos vartojimo efektyvumo *acquis*; šiuo požiūriu pabrėžia energetikos reguliavimo sistemos svarbą, nes tai – veiksnys, skatinantis rinkos perėjimą prie energijos vartojimo požiūriu efektyvesnių gaminių ir paslaugų, transporto priemonių ir pastatų ir kartu padedantis pakeisti piliečių ir įmonių elgseną energijos vartojimo srityje; rekomenduoja ES valstybėms narėms ir Rytų Europos šalims partnerėms parengti efektyvaus energijos vartojimo strategiją, apimančią realistinius energijos taupymo ir energijos vartojimo efektyvumo reguliavimo sistemų įgyvendinimo tikslus;
17. rekomenduoja energetikos sektoriams skiriamą valstybės pagalbą sutelkti į energetinio saugumo projektus, strateginių energetikos infrastruktūros objektų statybą, naujų tvarių technologijų ir atsinaujinančiųjų energijos išteklių plėtojimą bei esamų tobulinimą ir energijos vartojimo efektyvumo didinimą; mano, kad su viešąja paslauga susiję energijos tiekimo saugumo srities įsipareigojimai turi būti skaidriai pateikiami energetikos srities suinteresuotosioms šalims ir veiklos vykdytojams;
18. pabrėžia, jog ES ir atitinkamos Rytų Europos šalys partnerės privalo užtikrinti, kad jų energetikos sektoriai bendradarbiautų pagal būsimus asociacijos susitarimus laikydamiesi ES vidaus rinkos taisyklių, kad ateityje su energetika susijusios veiklos vykdytojams būtų užtikrinta saugi ir stabili teisinė aplinka;
19. pripažįsta Energijos bendrijos sutarties svarbą, nes ja nustatomas pagrindas ilgainiui sukurti visiškai integruotą regioninę ES ir jos kaimynių iš Pietryčių ir Rytų Europos energijos rinką; pabrėžia, kad visame Rytų Europos regione didėja susidomėjimas Energijos bendrija, tai rodo Moldovos ir Ukrainos prisijungimas prie sutarties atitinkamai 2010 m. ir 2011 m., taip pat Armėnijos ir Gruzijos dalyvavimas stebėtojų teisėmis; mano, kad ES bendradarbiavimas su Armėnija ir Gruzija, taip pat su Azerbaidžanu ir Baltarusija turi būti plėtojamas atsižvelgiant į Energijos bendrijos sutarties tikslus ir remiantis bendrais interesais bei šalių ypatumais;
20. rekomenduoja pratęsti Energijos bendrijos gyvavimą po 2016 m. ir sustiprinti bendradarbiavimo struktūrą parengiant veiksmų planą, suteikiantį galimybę modernizuoti energetikos sektorius Energijos bendrijos sutarties susitariančiose šalyse ir toliau daryti pažangą derinant energijos rinkos taisykles, taip pat pritaikyti Energijos bendrijos sprendimų priėmimo procesą ir organizacinę struktūrą prie būsimų uždavinių;
21. pabrėžia, kad Energijos bendrijos sutarties susitariančiosios šalys įsipareigojo taikyti su elektros rinka, atsinaujinančiųjų išteklių energija, tiekimo saugumu, energijos vartojimo efektyvumu susijusio ES *acquis* taisykles ir įgyvendinti ES trečiąją energetikos teisės dokumentų rinkinį; mano, kad šios šalys turėtų siekti suderinti savo energetikos reguliavimo sistemas su ES standartais bei taisyklėmis ir užtikrinti, kad nauji dvišaliai susitarimai su trečiosiomis šalimis atitiktų jų įsipareigojimus pagal Sutartį;

22. pripažįsta su teisėkūra susijusios paramos, taip pat techninės paramos, ES teikiamos padedant Rytų Europos partnerėms įgyvendinti reformas, kuriomis siekiama suderinimo su ES standartais ir taisyklėmis, svarbą; ragina ES išlaikyti esamą finansinių išteklių, skirtų šios rūšies paramai, lygį būsimoje 2014–2020 m. laikotarpio Europos kaimynystės priemonėje;
23. pabrėžia, kad būtina toliau keisti patirtimi ir sukurti ES ir Rytų Europos partnerių ekspertų bendruomenių tarpusavio reguliavimo politikos ir praktikos klausimais tinklus; šiuo požiūriu palankiai vertina 2012 m. lapkričio 23 d. įsteigtą Energijos bendrijos konkurencijos tinklą, kurio paskirtis – būti platforma skatinant bendradarbiavimą ir keitimąsi patirtimi klausimais, susijusiais su konkurencijos politika, teisėkūra ir ES konkurencijos *acquis* įgyvendinimu Energijos bendrijoje; palankiai vertina iniciatyvą EURONEST parlamentinės asamblėjos Energetinio saugumo komitete rengti metinius ekspertų seminarus;
24. atkreipia dėmesį į pasiektus laimėjimus ir padarytą pažangą įgyvendinant Rytų partnerystės pavyzdinę iniciatyvą energetikos srityje, kurios pagrindiniai tikslai apima elektros rinkos konvergencijos skatinimą; supranta, kad Rytų Europos šalių partnerių elektros rinkų išplėtojimo baigtumo lygis skiriasi, ir rekomenduoja toliau stengtis skatinti elektros rinkų liberalizavimą;
25. pabrėžia, kad svarbu stiprinti nacionalinių energetikos reguliavimo institucijų vaidmenį ir nepriklausomumą; ragina nacionalines valstybių narių ir Rytų Europos partnerių reguliavimo institucijas stiprinti bendradarbiavimą rengiant bendras mokymo programas ir skatinant nuolatinius mainus Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūroje ir Regioninėje energetikos reguliavimo institucijų asociacijoje;
26. palankiai vertina veiksmus, kurių imamasi įgyvendinant merų pakto iniciatyvą, jungiančią 48 miestus signatarus iš Rytų Europos šalių partnerių, išipareigojusius, didinant energijos vartojimo efektyvumą ir plėtojant atsinaujinančiųjų išteklių energiją, įgyvendinti tvarią energetikos politiką ir taip pasiekti ES tikslą iki 2020 m. išmetamo anglies dioksido kiekį sumažinti 20 proc. arba dar daugiau; pabrėžia labai svarbų vietos valdžios institucijų, kaip energijos gamintojų ir jos reguliavimo institucijų, vaidmenį skatinant rinkos pokyčius miestų planavimo ir judumo srityse, energijos vartojimo pastatuose efektyvumą, taip pat remiant decentralizuotus energijos šaltinius ir atsinaujinančiuosius energijos išteklius; rekomenduoja aktyviau vykdyti veiklą pagal merų pakto iniciatyvą, kaip mainų platformą ir daugiapakopio valdymo Rytų partnerystės regione priemonę, ir sustiprinti jai teikiamą ES paramą;
27. mano, kad netradicinių iškastinių angliavandenilių, ypač skalūnų dujų, naudojimo plėtra pasaulio lygmeniu gali padaryti didelį poveikį ES ir Rytų Europos šalių partnerių energijos rinkoms; rekomenduoja ES ir Rytų Europos šalims partnerėms Rytų partnerystės energetinio saugumo platformos grupėje keisti žiniomis bei patirtimi politikos ir reglamentavimo, taikomų netradicinių dujų išteklių Europoje įsisavinimui, klausimais, dalytis geriausia patirtimi, kad būtų užtikrinta žmonių sveikatos, klimato ir aplinkos apsauga;
28. pabrėžia būtinybę užtikrinti, kad ES valstybės narės ir Rytų Europos partnerės taikytų aukščiausio lygio standartus, susijusius su aplinkosauga ir energetikos infrastruktūros statybos ir valdymo sauga; todėl ragina ES ir Rytų Europos partneres toliau plėtoti bendradarbiavimą stiprinant branduolinės saugos reguliavimo sistemą;

29. rekomenduoja ES ir Rytų Europos šalims partnerėms užtikrinti atitinkamos savo veiklos, vykdomos įgyvendinant Rytų partnerystės programą, Energijos bendrijos veiklą, Juodosios jūros sinergijos iniciatyvą, Baku iniciatyvą ir tarptautinio bendradarbiavimo energetikos srityje programą INOGATE, sąveiką;
30. pabrėžia abipusę naudą, kurią ES ir Rytų Europos partnerės gali gauti visapusiškai išplėtojus pietinį dujų koridorių, taip pat teigiamą poveikį, kurį daro įvairinimo politika, suteikianti galimybę pasiekti, kad energijos kainos ES ir Rytų Europos šalyse partnerėse būtų konkurencingesnės, ir sumažinti priklausomybę nuo energijos importo iš rinkoje dominuojančių tiekėjų;

Integruotų ir sujungtų energijos tinklų stiprinimas

31. pabrėžia, kad energijos jungčių tarp ES valstybių narių ir Rytų Europos šalių partnerių galia nėra pakankama ir tai tebėra didelė kliūtis konkurencingos integruotos rinkos plėtrai elektros, naftos ir dujų sektoriuose;
32. pažymi, kad didelė priklausomybė nuo importo iš rinkoje dominuojančių tiekėjų gali būti pasinaudota kaip užsienio politikos spaudimo priemone; šiuo požiūriu pabrėžia, kad itin būtina įvairinti tiekėjus ir tiekimo maršrutus siekiant sustiprinti geopolitinę nepriklausomybę ir ES ir Rytų Europos šalyse partnerėse užtikrinti tikrą konkurenciją tarp dujų ir naftos šaltinių;
33. mano, kad rinkos dalyviai ir privatūs investuotojai pirmiausia turėtų prisiimti atsakomybę užtikrinti būsimų tinklų ir infrastruktūros finansavimą, o viešos investicijos turėtų atlikti privataus finansavimo didinimo svėrto vaidmenį;
34. pripažįsta, kad būtinybė užtikrinti nuolatinį saugų ir patikimą energijos tiekimą yra aktuali problema; pabrėžia, kad patikimos energetikos paslaugos yra visuotinės gerovės dalis ir kad jos suteikia galimybę pagerinti gyvenimo lygį, padidinti pramonės našumą ir konkurencingumą pasaulio rinkoje, taip pat paspartinti ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą;
35. palankiai vertina Komisijos pasiūlymą dėl reglamento, kuriuo sukurama Europos infrastruktūros tinklų priemonė (EITP) kaip nauja integruota investavimo į ES transporto, energetikos ir telekomunikacijų infrastruktūros prioritetus priemonė; pabrėžia, kad planuojant ES energetikos infrastruktūros prioritetus būtina visapusiškai atsižvelgti į Rytų kaimynystės dimensiją;
36. ragina ES ir Rytų Europos šalis partneres aktyviau plėtoti politinį dialogą nustatant bendrus energijos tiekimo šaltinių ir maršrutų įvairinimo prioritetus; rekomenduoja ES ir Rytų Europos partnerėms, planuojant energetikos infrastruktūrą, įtraukti tranzito koridorių, ypač pietinio dujų koridoriaus, plėtojimą, įskaitant energijos transportavimo per Kaspijos jūrą projektus ir esamų tranzito koridorių stiprinimą arba plėtrą;
37. pabrėžia, kad, nutiesus naftos ir dujų koridorių per Kaspijos jūrą ir pietinį dujų koridorių, taip pat dar labiau išplėtojus naftotiekius Baku–Tbilis–Džeichanas ir Baku–Supsa, Vidurinės Azijos šalys būtų sujungtos su Europa tiek ekonominiu, tiek politiniu požiūriu ir kartu suteiktų galimybių Rytų Europos šalims kaip patikimoms tranzito partnerėms;

38. pabrėžia Juodosios jūros regiono vaidmenį įvairinant dujų tiekimo ES šaltinius ir maršrutus, taip pat atsinaujinančiųjų išteklių energijos galimybes, kurias lemia geostrateginė regiono vieta; pažymi, kad ypač svarbu plėtoti pietinį dujų koridorių, kaip pabrėžiama Komisijos komunikate „Energetikos infrastruktūros prioritetai 2020 m. ir vėliau. Integruoto Europos energetikos tinklo planas“; rekomenduoja ES ir Rytų Europos šalims partnerėms skatinti energijos transportavimo projektų ir tranzito infrastruktūros plėtoją;
 39. rekomenduoja ES ir Rytų Europos partnerėms skatinti projektus, kuriais siekiama modernizuoti dujų transporto infrastruktūrą sudarant dujų perdavimo abiem kryptimis galimybes;
 40. pabrėžia, kad nauja infrastruktūra, skirta veiksmingam elektros perdavimui taikant naujas technologijas, ypač pažangiuosius elektros energijos tinklus ir skaitiklius, yra pagrindinis integruoto elektros energijos tinklo plėtojimo ir efektyvaus energijos vartojimo didinimo elementas;
 41. pabrėžia, kad būtina stiprinti bendradarbiavimą mokslinių tyrimų srityje ES ir Rytų Europos šalių partnerių energijos gamybos, perdavimo ir kaupimo klausimais;
 42. ragina Komisiją, Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrą (ACER), Europos elektros energijos perdavimo sistemos operatorių tinklą (ENTSO-E) ir Europos dujų perdavimo sistemos operatorių tinklą (ENTSOG) aktyviau bendradarbiauti ir įtraukti kolegas iš Rytų Europos šalių partnerių rengiant tinklo kodeksus bei elektros ir dujų perdavimo sistemų infrastruktūros sąveikos taisykles;
 43. pabrėžia, kad ENTSO-E atlieka labai svarbų vaidmenį tobulinant Europos elektros energijos perdavimo tinklo valdymą ir taip prisidedant prie ES vidaus rinkos veikimo ir tarpvalstybinės prekybos; remia Moldovos ir Ukrainos pastangas padidinti savus elektros energijos perdavimo pajėgumus, kad šių šalių elektros energijos tinklai galėtų būti sujungti su Europos tinklu ir jos taptų ENTSO-E narėmis;
 44. pažymi, kad, plėtojant atsinaujinančiųjų energijos išteklių vartojimą, susiduriama su problemomis dėl esamų tinklų infrastruktūros, nes kai kurie atsinaujinantieji energijos ištekliai lemia permainingą tiekimą iš daugelio vietos gamybos objektų; ragina ES valstybes nares ir Rytų Europos šalis partneres skatinti gerai apgalvotas investicijas į tinkamą atsinaujinančiųjų išteklių energijai skirtą infrastruktūrą siekiant sudaryti palankias sąlygas šios energijos integracijai į rinkas, taip pat skatinti mokslinių tyrimų veiklą, susijusią su naujų novatoriškų elektros energijos perdavimo ir kaupimo pajėgumų kūrimu;
 45. paveda pirmininkams perduoti šią rezoliuciją Europos Parlamento Pirmininkui, Tarybai, Komisijai, Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojai, Europos išorės veiksmų tarnybai, valstybių narių ir Rytų Europos šalių partnerių vyriausybėms bei parlamentams.
-

REZOLIUCIJA ⁽¹⁾**dėl kovos su skurdu ir socialine atskirtimi Rytų šalyse partnerėse**

(2013/C 338/04)

EURONEST PARLAMENTINĖ ASAMBLĖJA,

- atsižvelgdama į 2009 m. gegužės 7 d. Prahos Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikime priimtą bendrą deklaraciją,
- atsižvelgdama į 2011 m. rugsėjo 29–30 d. vykusiame Varšuvos Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikime priimtą bendrą deklaraciją,
- atsižvelgdama į 2011 m. gegužės 3 d. EURONEST parlamentinės asamblėjos steigiamąjį aktą,
- atsižvelgdama į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 8 ir 49 straipsnius,
- atsižvelgdama į Lisabonos sutartį, kuria iš dalies keičiamos Europos Sąjungos sutartis ir Europos bendrijos steigimo sutartis, pasirašyta Lisabonoje,
- atsižvelgdama į 2008 m. gruodžio 3 d. Komisijos komunikatą Parlamentui ir Tarybai „Rytų partnerystė“(COM(2008) 0823),
- atsižvelgdama į 2011 m. gegužės 25 d. bendrą Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos komunikatą „Naujas požiūris į kintančią kaimynystę“,
- atsižvelgdama į Komisijos 2007 m. gruodžio 5 d. komunikatą „Ryžtinga Europos kaimynystės politika“, 2006 m. gruodžio 4 d. komunikatą dėl Europos kaimynystės politikos stiprinimo, 2004 m. gegužės 12 d. komunikatą „Europos kaimynystės politika – strategijos dokumentas“ ir 2003 m. kovo 1 d. komunikatą „Platesnė Europa – kaimynystė: naujas santykių su mūsų Rytų ir Pietų kaimynais pagrindas“,
- atsižvelgdama į 2012 m. gegužės 15 d. bendrą Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos komunikatą „Rytų partnerystė: veiksmų iki 2013 m. rudens aukščiausiojo lygio susitikimo planas“,
- atsižvelgdama į 2012 m. gegužės 15 d. bendrą Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos komunikatą „Naujosios Europos kaimynystės politikos įgyvendinimas“ (JOIN(2012)14), prie jo pridedamą bendrą tarnybų darbinį dokumentą „Europos kaimynystės politikos įgyvendinimas 2011 m. regioninėje ataskaitoje: Rytų partnerystė“ ir Armėnijos, Azerbaidžano, Gruzijos, Ukrainos ir Moldovos Respublikos 2011 m. pažangos ataskaitas,
- atsižvelgdama į 2013 m. kovo 20 d. bendrą Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos komunikatą „Europos kaimynystės politika: siekiama glaudesnės partnerystės“,
- atsižvelgdama į vykstančias dvišales ES derybas su Armėnija, Azerbaidžanu, Gruzija ir Moldovos Respublika dėl asociacijos susitarimų, taip pat į 1995 m. pasirašytą, bet neratifikuoatą ES ir Baltarusijos partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimą,
- atsižvelgdama į ankstesnes Europos Parlamento rezoliucijas dėl Europos kaimynystės politikos rytų aspekto, taip pat į rezoliucijas dėl Armėnijos, Azerbaidžano, Baltarusijos, Gruzijos, Moldovos Respublikos ir Ukrainos,

(¹) Priimta 2013 m. gegužės 28 d. Briuselyje.

- atsižvelgdama į 2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento rezoliuciją „Europos kaimynystės politikos peržiūra. Rytų aspektas“ ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdama į 2011 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl Europos kaimynystės politikos peržiūros ⁽²⁾,
 - atsižvelgdama į 2012 m. liepos 3 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl Rytų partnerystės prekybos aspektų ⁽³⁾,
 - atsižvelgdama į 2012 m. balandžio 3 d. EURONEST parlamentinės asamblėjos rezoliuciją dėl pilietinės visuomenės stiprinimo Rytų partnerystės šalyse, įskaitant vyriausybės ir pilietinės visuomenės bendradarbiavimo ir reformų, susijusių su pilietinės visuomenės įgalinimu, klausimus,
 - atsižvelgdama į 2000 m. rugsėjo mėn. Jungtinių Tautų Tūkstantmečio deklaraciją ir 2010 m. spalio 19 d. Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliuciją „Ištesėti pažadą. Susivieniję siekti Tūkstantmečio vystymosi tikslų“,
 - atsižvelgdama į 2010 m. Europos Sąjungos įgyvendintą Europos kovos sus skurdu ir socialine atskirtimi metų kampaniją,
 - atsižvelgdama į savo Darbo tvarkos taisykles,
- A. kadangi skurdas reiškia per mažas pajamas ir nepakankamus materialinius išteklius gyventi oriai, taip pat nepakankamas galimybes naudotis pagrindinėmis paslaugomis, kaip antai sveikatos priežiūra, apsirūpinti būstu, naudotis švietimo paslaugomis, ir išstūmimą iš darbo rinkos; kadangi socialinės atskirties sąvoka turi platesnę reikšmę ir dažnai yra tiesiogiai susijusi su skurdu;
 - B. kadangi Rytų partnerystės iniciatyva, kaip konkreti Europos kaimynystės politikos dimensija, įsteigta siekiant paremti Rytų Europos partnerių pastangas įvykdyti tvarias reformas ir taip paspartinti jų ir ES politinę asociaciją bei ekonominę integraciją;
 - C. kadangi per 2011 m. rugsėjo 29–30 d. Varšuvoje vykusį Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikimą Armėnijos, Azerbaidžano, Gruzijos, Moldovos Respublikos ir Ukrainos valstybių ir vyriausybių vadovai bei atstovai ir Europos Sąjungos atstovai atnaujino savo įsipareigojimus siekti Rytų partnerystės programos tikslų ir ją toliau įgyvendinti;
 - D. kadangi, pasirašius su ES asociacijos susitarimus ir ypač glaudaus bendradarbiavimo ir visapusiškus laisvosios prekybos susitarimus, atsirastų naujų galimybių plėtoti verslą, tarptautinę prekybą ir rinką;
 - E. kadangi buvusiose Sovietų Sąjungos šalyse, įskaitant Rytų šalis partneres, viešųjų finansų sektorių pertvarkius pagal rinkos ekonomikos principus labai sumažėjo sveikatos apsaugai, švietimui ir kitoms socialinėms programoms valstybės skiriamos lėšos, o dėl to labai išaugo skurdo lygis;
 - F. kadangi, remiantis Komisijos parengtomis Armėnijos, Azerbaidžano, Gruzijos, Moldovos Respublikos ir Ukrainos 2011 m. pažangos ataskaitomis, keliose iš šių šalių daugiau kaip 30 proc. gyventojų gyveno žemiau nacionalinės skurdo ribos;
 - G. kadangi skurdo ir socialinės atskirties lygis Rytų šalyse partnerėse išaugo, be kita ko, dėl visuotinės finansų ir ekonomikos krizės, taigi pažeidžiamiausios gyventojų grupės, pvz., pagyvenę žmonės ir neįgalieji, nukentėjo labiausiai;
 - H. kadangi netinkamos mitybos problema Rytų šalyse partnerėse dažniausiai tebėra nepripažinta, nepakankamai atskleista, nesprendžiama ir ji tiesiogiai susijusi su skurdo bei socialinės atskirties lygiu;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0153.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0576.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0276.

- I. kadangi netinkama mityba turi ilgalaikių neigiamų padarinių ir kenkia sveikam žmogui, ypač vaiko, vystymuisi ir produktyviam gyvenimui, nes lemia mokymosi gebėjimų trūkumą ir prastesnę atmintį, žemesnį intelekto koeficientą ir blogesnius mokymosi rezultatus, taip pat elgesio problemas vaikystėje ir paauglystėje;
- J. kadangi didžiulis skurdas nedemokratinėse šalyse gali lemti didelį žmogaus orumo žeminimą, atskirti, diskriminaciją ir žmogaus teisių pažeidimus;
- K. kadangi vaikų skurdas gali lemti jų atskirti ir turi paskesnių neigiamų padarinių, susijusių su jų integracija į darbo rinką ir visuomenės gyvenimą;
- L. kadangi Rytų šalių partnerių visuomenė senėja, o vadinamosios demografinio sprogo kartos pasitraukimas iš darbo rinkos yra viena iš pagrindinių problemų užtikrinant reformų veiksmingumą, taip pat ekonomikos stabilumą ir augimą;
- M. kadangi Rytų šalyse partnerėse, nepaisant to, kad kiekviena jų turi skirtingą požiūrį į kovą su skurdu ir socialine atskirtimi, būtina toliau įgyvendinti reformas, siekiant, kad jos būtų konkurencingos, kad jose būtų kuriamos darbo vietos ir kovojama su skurdu;
- N. kadangi Rytų partnerystė turėtų būti grindžiama tolesne ES ir jos partnerių ekonomine integracija bei prekybos ir investicijų Rytų šalyse partnerėse liberalizavimo parama, siekiant sukurti glaudaus bendradarbiavimo ir visapusiškų laisvosios prekybos zonų tinklą;
- O. kadangi bendradarbiavimu pagal Rytų partnerystės programą siekiama teigiamų rezultatų, nes jis suteikia galimybę keistis nuomonėmis ir suformuoti bendrą požiūrį į visuotines nūdienos problemas, įskaitant problemas ekonomikos, prekybos, kovos su skurdu ir socialine atskirtimi srityse, taip pat stiprinti regiono šalių ir ES ryšius, drauge Rytų šalių partnerių tarpusavio ryšius;
- P. kadangi, siekiant mažinant skurdą, būtina skatinti prekybą, galimybes įsidarbinti, medicinos priežiūrą ir pagrindines socialines paslaugas;
- Q. kadangi socialinės paslaugos, ypač galimybė naudotis vaikų, vyresnių žmonių ir kitų priklausomų asmenų priežiūros paslaugomis, būtinos siekiant vienodo moterų ir vyrų dalyvavimo darbo rinkoje, lavinimosi ir mokymosi srityse;
- R. kadangi ramesniuose, saugesniuose, stabilesniuose ir nekonfliktuojančiuose Rytų šalių partnerių regionuose būtų skatinama tvari atitinkamų šalių ekonominė ir socialinė plėtra, panaikintos regioninio bendradarbiavimo kliūtys ir sukurtos galimybės kovoti su skurdu bei socialine atskirtimi;
- S. kadangi naująją Europos kaimynystės politika siekiama paremti integracinę ekonominę plėtrą, kad ES kaimynės galėtų prekiauti, investuoti ir siekti tvaraus ekonomikos augimo, kartu mažindamos socialinius bei regioninius skirtumus ir skurdą, kurdamos savo piliečiams darbo vietas ir keldamos jų gyvenimo lygį;

Politinis įsipareigojimas mažinti skurdą

1. skatina kiekvieną Rytų šalį partnerę apsvarstyti galimybę nustatyti aiškius didelių užmojų skurdo mažinimo tikslus;
2. ragina kiekvieną Rytų šalį partnerę užtikrinti, kad kovai su skurdu ir socialine atskirtimi būtų skirti būtini biudžeto arba kitų šaltinių ištekliai, kartu susijusioms suinteresuotosioms šalims palengvinant galimybę naudotis tais ištekliais; ragina ES valstybes nars užtikrinti, kad naujoje 2014–2020 m. daugiametėje finansinėje programoje būtų numatytos ES išorės veiksams ir ypač Rytų partnerystės programoms finansuoti būtinos lėšos;

3. skatina visas Rytų šalis partneres visapusiškai pasinaudoti finansinėmis priemonėmis socialinei ir teritorinei sanglaudai remti, ypač daug dėmesio skiriant kovai su skurdu mieste ir kaime;
4. pabrėžia, kad būtina skatinti lyčių lygybę ir moterų, ypač pagyvenusių moterų, kurioms kyla didesnis pavojus patirti skurdą, ekonominį savarankiškumą, atsižvelgiant į tai, kad vyrų ir moterų darbo užmokesčio skirtumas, taigi ir jų gaunamos pensijos skirtumas tebėra viena iš pagrindinių priežasčių, kodėl vyresnio amžiaus sulaukusios moterys, kaip ir vienišos motinos arba neįgalios moterys ir moterys iš etninių mažumų grupių, atsiduria žemiau skurdo ribos;
5. pabrėžia, kad būsimas Rytų šalių partnerių ekonominis konkurencingumas ir gerovė labai priklauso nuo jų gebėjimo visapusiškai panaudoti savo darbo išteklius, o tai apima ir aktyvesnį moterų dalyvavimą darbo rinkoje;
6. pabrėžia kovos su neįgalųjų skurdu svarbą, šiuo tikslu užtikrinant šiems asmenims vienodas galimybes įsidarbinti, panaikinant kliūtis, trukdančias jiems visapusiškai naudotis savo teisėmis, plėtojant jų poreikiams tenkinti skirtas paslaugas ir užtikrinant jiems galimybę naudotis modernizuotos medicininės priežiūros paslaugomis;
7. ragina Rytų šalis partneres išsipareigoti visiškai panaikinti netinkamos mitybos problemą, kuri sukelia rimtų padarinių sveikatai, dėl kurios didėja asmenims bei visuomenei tenkanti su priežiūra susijusi našta ir sąnaudos;
8. ragina Europos Sąjungą skatinti Rytų šalis partneres spręsti netinkamos vaikų mitybos problemą ir aktyviai mažinti vaikų iki penkerių metų, kurių vystymasis sutrikęs ir kurie kenčia nuo išsekimo, skaičių steigiant viešojo ir privačiojo sektorių partnerystę, derinamą su įmonių socialine atsakomybe; pabrėžia, kad, įgyvendinant tokią požiūrį, kuriam Komisija, priėmusi savo 2013 m. kovo 12 d. komunikatą „Išorinės pagalbos priemonės motinų ir vaikų mitybai gerinti. ES politikos programa“, pritaria, ne tik teikiama tiesioginė visuomeninė ir ekonominė nauda, bet ir daromas ilgalaikis poveikis su sveikatos priežiūra susijusioms sąnaudoms;

Kova su skurdu skatinant ekonominę plėtrą, prekybą ir regioninę integraciją

9. pabrėžia, kad prekyba yra vienas iš veiksmingiausių būdų skatinti ekonomikos augimą, taip pat tai yra vienas iš svarbiausių tvaraus vystymosi ir ekonominių bei socialinių sąlygų gerinimo Rytų šalyse partnerėse aspektų;
10. pripažįsta, kad kovojant su skurdu ir socialine atskirtimi svarbu skatinti Rytų šalių partnerių ekonominį vystymąsi, palengvinti prekybą ir jų integraciją į pasaulio ekonomiką; atkreipia dėmesį, kad į laisvąją prekybą įtrauktose šalyse sparčiai auga ekonomika ir gerėja rodikliai skurdo požiūriu;
11. skatina Rytų šalių partneres siekti regioninės ekonominės tarpusavio integracijos plėtojant savo regioninę rinką ir šiuo tikslu suderėti ir įgyvendinti regioninius susitarimus, taip pat dvišalius susitarimus su Europos Sąjunga;
12. pabrėžia, kad svarbu derėtis dėl asociacijos susitarimų, įskaitant glaudaus bendradarbiavimo ir visapusiškus laisvosios prekybos susitarimus, nes tai viena iš pagrindinių priemonių, padedančių skatinti prekybos liberalizavimą ir prekybos kliūčių Rytų šalyse partnerėse panaikinimą, taigi ir veiksmingą bei tvirtą kovą su skurdu;
13. ragina kiekvieną Rytų šalį partnerę prekybą įtraukti į savo vystymosi strategiją, nes tai –labai svarbus ekonominis veiksnys, remiant regioninę integraciją ir bendradarbiavimą, veiksmingą ekonomikos valdymą, taip pat plėtojant žmogiškąjį kapitalą, skatinant laikytis pagrindinių darbo standartų ir užtikrinant geresnes galimybes patekti į rinką (ypač kaimo vietovių gyventojams), padedantis mažinti skurdą;
14. nurodo, kad, panaikinus prekybos kliūtis ir nacionaliniu lygmeniu įgyvendinus reformas, būtų gerokai prisidėta prie darnaus ekonominio vystymosi ir kovos su skurdu bei socialine atskirtimi; pabrėžia, kad regioninės integracijos poveikis stiprėja, kai bendradarbiaujama plačiu mastu, nepaisant sienų ir siekiama didesnės integracijos į pasaulio ekonomiką;

15. palankiai vertina daugumos Rytų šalių partnerių išsipareigojimą siekti sudaryti Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) susitarimus kaip pagrindą įgyvendinti patikimą su vidaus prekyba susijusią nacionalinę politiką ir paskatą gerinti prekybos reguliavimo ir institucinę aplinką;
16. ragina Europos Sąjungą ir Europos išorės veiksmų tarnybą (EIVT) paremti Rytų šalių partnerių pastangas vykdant reformas bei didinant prekybos pajėgumus ir tuo tikslu suteikti joms papildomą techninę ir finansinę pagalbą, taip pat ragina Komisiją apsvarstyti būdus, kaip galima pasiekti šiuos tikslus;
17. pabrėžia, kad įgyvendinamų prekybos politikos reformų pobūdžiu turėtų būti atsižvelgta į konkrečias kiekvienos Rytų šalies partnerės sąlygas ir tai turėtų būti valdžios, privačiojo sektoriaus, darbo bei pilietinės visuomenės atstovų nacionalinio dialogo rezultatas, taip pat pabrėžia, kad šios reformos turėtų būti įgyvendinamos kartu su makroekonominėmis ir institucinėmis reformomis, kuriomis skatinamas ekonomikos augimas ir žmogaus socialinė raida;
18. pritaria tam, kad turi būti plėtojami tarpsektoriniai metodai, suteikiantys galimybę imtis veiksmų keliose susijusiose politikos srityse, pvz., užimtumo, švietimo, sveikatos apsaugos, jaunimo reikalų, aprūpinimo būstu ir socialinės apsaugos srityje;

Kova su skurdu skatinant užimtumą, socialines paslaugas, švietimą ir mokymą

19. atkreipia dėmesį, kad kova su skurdu ir socialine atskirtimi turi būti grindžiama ekonomikos augimu ir užimtumu, taip pat šiuolaikine ir veiksminga socialinės apsaugos politika; pažymi, jog Europos gyvenimo ir darbo sąlygų gerinimo fondo („Eurofound“) atlikti gyvenimo kokybės tyrimai ⁽¹⁾ patvirtino, kad vienas svarbiausių būdų gerinti piliečių gyvenimo kokybę, užtikrinti visišką įtrauktį į visuomenę ir socialinę bei teritorinę sanglaudą – teikti ir plėtoti socialines paslaugas;
20. mano, kad socialinės paslaugos apima įstatymų nustatytas ir papildomas socialinės apsaugos sistemas bei visuotinai prieinamas paslaugas, kurios teikiamos tiesiogiai asmeniui ir kuriomis siekiama gerinti visų gyvenimo kokybę; socialinės paslaugos atlieka atitinkamą vaidmenį prevencijos, socialinės sanglaudos ir įtraukties srityse ir padeda užtikrinti žmogaus teises;
21. primygtinai ragina Rytų šalių partneres skatinti prieinamų, įperkamų ir aukštos kokybės socialinių paslaugų teikimą ir užtikrinti vienodą galimybę naudotis šiomis paslaugomis visiems, nepaisant lyties, pajamų, rasės arba etninės kilmės, religijos arba įsitikinimų, negalios, amžiaus, lytinės orientacijos arba užimtumo;
22. mano, kad nedarbas yra viena iš pagrindinių Rytų šalių partnerių darbingo amžiaus gyventojų skurdo priežasčių, todėl pabrėžia, kad, įgyvendinant atitinkamą politiką, pirmiausia turėtų būti siekiama kurti tvarias darbo vietas; pabrėžia, jog žmonėms turi būti suteiktos tinkamos lavinimo ir mokymo paslaugos bei įgūdžiai, kad jie galėtų gauti darbą konkurencinėje darbo rinkoje;
23. pabrėžia, kad tėvų užimtumo skatinimas yra vienas iš svarbiausių veiksnių kovojant su vaikų skurdu, nes skurdas dažnai yra „paveldėtas“; skatina priimti priemones, kurios padėtų tėvams turėti geresnes galimybes gauti profesinio rengimo paslaugas ir įgyti konkrečias kvalifikacijas, remti tėvų pastangas įsidarbinti arba grįžti į darbo rinką po profesinės veiklos pertraukos ir suteikti jiems galimybę dirbti pagal lankstų darbo tvarkaraštį, taip pat turėti lanksčias sąlygas gauti atostogų;
24. ragina vyriausybes remti vaikus auginančių šeimų pajamas, taikant joms mokesčių lengvatas, skiriant vaiko pašalpas, išmokas grynaisiais pinigais, teikiant švietimo ir vaiko priežiūros paslaugas, taip pat mokant būsto pašalpas ypatingų poreikių turinčioms šeimoms (daugiavaikėms šeimoms, šeimoms, auginančioms neįgalius vaikus, šeimoms, kurias sudaro tik vienas iš tėvų, globėjų šeimoms); ragina ES, plėtojant santykius su šalimis partnerėmis, skatinti jas laikytis darbo ir socialinių normų;
25. ragina kovoti su jaunimo skurdu ir socialine atskirtimi gerinant švietimo paslaugas, ypač vietovėse, kuriose žmonės gyvena vargingai, modernizuojant ikimokyklinio ir mokyklinio ugdymo sistemos infrastruktūrą, taip pat taikant savimokos ir metodus;

⁽¹⁾ Eurofound gyvenimo kokybės tyrimai: <http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlfiles/ef09108.htm>

26. ragina ES pradėti įgyvendinti ir toliau plėtoti studentų ir mokymo personalo mainų ir profesinio rengimo programas šiuo tikslu didinant universitetų, mokymo įstaigų, jaunimo organizacijų ir įmonių sąveiką; pabrėžia įgūdžių pritaikymo darbo rinkoje svarbą, o tai sudarytų sąlygas pereiti prie pažangios, tvarios ir integracinės ekonomikos; pabrėžia, kad būtina didinti jaunuolių pajėgumą rasti darbą juos dominančioje srityje, taip pat gerinti jų informuotumą apie žmogaus teises, lyčių politiką ir vaikų bei neįgaliųjų apsaugą;
27. nurodo, kad, taikant pažangų požiūrį į jaunimo nedarbo problemą, daugiausia dėmesio turi būti skiriama konkrečioms kliūtims, su kuriomis susiduria darbo ieškančios jaunos moterys, pašalinti; ragina Rytų šalis partneres dėmesį sutelkti į strategiją, kurioje švietimo ir mokymo politika derinama su į jaunas moteris orientuota užimtumo politika;
28. pabrėžia, kad, tęsiant vizų režimo supaprastinimo ir judumo programų įgyvendinimą, jaunimui iš Rytų šalių partnerių bus suteikta geresnė galimybė įgyti išsilavinimą užsienyje ir keistis patirtimi; ragina Komisiją Rytų šalims partnerėms teikti techninę ir finansinę pagalbą, kad aukštojo mokslo laipsniai ir standartai būtų pritaikyti prie Europos aukštojo mokslo erdvės;
29. ragina Europos Sąjungą skatinti Rytų šalis partneres suteikti jaunimui galimybių mokymosi laikotarpiu dalyvauti praktinio mokymo, stažuoti ir pameistrystės programose, padėsiančiose jiems įgyti daugiau darbo patirties ir taip padidinti savo galimybes įsidarbinti; ragina Rytų šalių partnerių vyriausybes teisėkūros lygmeniu stiprinti ekonominius svertus, taikomus siekiant skatinti darbdavius pasiūlyti pirmąjį darbą absolventams, taip pat suteikti galimybių profesinių mokyklų moksleiviams ir aukštojo mokslo įstaigų studentams dalyvauti praktinio mokymo ir stažuoti programose;

Kova su skurdu sudarant palankias sąlygas plėtoti MVI

30. pabrėžia, kad pagrindinė priemonė mažinant jaunimo skurdą – jaunimo užimtumo skatinimas ir naujų darbo vietų kūrimas gerinant mažųjų ir vidutinių įmonių (MVI) verslo aplinkos kokybę; mano, kad verslo žinių ir įgūdžių plėtojimas turėtų būti tinkamai parengtos ir įgyvendintos nacionalinės strategijos pagrindas;
31. atkreipia dėmesį, kad moterų verslumas yra vertingas ekonomikos augimo ir darbo vietų šaltinis; todėl ragina Rytų šalis partneres skatinti moterų verslumą, taip pat didinti jų galimybes gauti finansavimą ir didinti galimybes dalyvauti kuravimo, mokymo ir švietimo programose;
32. ragina Rytų šalis partneres panaikinti kliūtis, trukdančias plėtoti MVI, įskaitant konkurencijos iškraipymus, nesąžiningą konkurenciją ir monopolijas, kovoti su valdžios institucijų, atsakingų už MVI registraciją, mokesčių klausimus, sanitarinių sąlygų kontrolę, kadastrą, muito mokesčius, ir kitų kontroliuojančių įstaigų korupciją ir palengvinti galimybę gauti banko kreditą, o ją dažnai apsunkina labai didelės palūkanų normos ir sudėtingos procedūros;
33. pabrėžia, kad regioninė integracija, kaip vienas iš pagrindinių prekybos skatinimo veiksnių, taip pat suteikia paskatų įgyvendinti patikimą politiką tokiose srityse kaip standartai, intelektinės nuosavybės apsauga ir socialinė apsauga; pabrėžia, kad reikia didinti prekybos pajėgumą teikiant kitokią su prekyba susijusią paramą vystymuisi, įskaitant sektorių ir mokesčių politiką, kurią įgyvendinant gerinama investicinė aplinka, taip pat tinkamai remiant privačiojo sektoriaus, ypač mažųjų ir vidutinių įmonių, plėtrą; reiškia pritarimą tam, kad Rytų šalys partnerės plėtotų regionines rinkas ir steigtų bendras institucijas, ypač derėdamosi, sudarydamos ir įgyvendindamos dvišalius bei regioninius susitarimus su ES;

Pensijų sistemos

34. mano, kad pensijų sistemų modernizavimas turėtų būti svarbus Rytų šalių partnerių skurdo mažinimo darbotvarkės elementas; pabrėžia, kad turi būti užtikrintas pensijų sistemų pajėgumas suteikti galimybę pensininkams gauti saugias ir adekvačias pajamas; pabrėžia, kad, modernizuojant pensijų sistemas, turėtų būti atsižvelgiama į kintančius visuomenės poreikius ir darbo rinką;

35. atkreipia dėmesį, kad už pensijų sistemas tebėra atsakingi Rytų šalių partnerių nacionalinės politikos formuotojai; mano, kad pensijų sistemos, kuriomis pensininkams užtikrinamas deramas gyvenimo lygis, turėtų veiksmingai apsaugoti nuo skurdo ir neleisti atsirasti socialinei atskirčiai;
36. mano, jog pensijų sistemas būtina persvarstyti, kad būtų užtikrintas jų finansinis tvarumas ir suderinamumas su pensijų programomis bei mokesčių lengvatomis;

Sveikatos priežiūra

37. pripažįsta, kad gerinamoms sveikatos priežiūros sistemoms tenka labai svarbus vaidmuo kovojant su skurdu ir socialine atskirtimi;
 38. primygtinai ragina mažinti su sveikata susijusių skurdo riziką plėtojant aukštos kokybės sveikatos priežiūros sistemą, kuri būtų ir prieinama, ir finansiškai tvari, turint omenyje nepalankiausios padėties žmonių grupių ir asmenų poreikius bei patiriamus sunkumus;
 39. reiškia susirūpinimą dėl to, kad plačioji visuomenė nepripažįsta netinkamos mitybos keliamo didelio pavojaus visuomenės sveikatai; pabrėžia, kad netinkamos mitybos problema turi būti sprendžiama visais lygmenimis: vyriausybės, sveikatos apsaugos ir socialinės apsaugos paslaugų teikėjų, specialistų ir pačių asmenų lygmeniu;
 40. ragina Rytų šalis partneres įgyvendinti būtinas priemones, politikos kryptis ir programas, kuriomis siekiama užtikrinti, kad netinkamos mitybos prevencija ir valdymas būtų iš pagrindų įtvirtinti visose gydymo ir slaugos įstaigose;
 41. ragina Rytų šalis partneres dėti daugiau pastangų lytiniu būdu plintančių ligų prevencijai ir skatinti prevencijos programas; primena, kad skiepijimas nuo hepatito B viruso, kaip paaikškėjo, yra labai sėkmingas, jis padėjo sumažinti užsikrėtimo šia lėtine liga lygį iki mažiau nei 1 proc. visų pasaulyje paskiepytų vaikų; atkreipia dėmesį, kad, užsikrėtus ŽIV, dažnai patiriama socialinė atskirtis; todėl primygtinai ragina atitinkamų šalių vyriausybes plėtoti aktyvią ŽIV prevencijos ir AIDS gydymo politiką, taip pat įgyvendinti informavimo apie šios infekcijos plitimo būdus ir jos prevenciją kampanijas;
 42. paveda pirmininkams perduoti šią rezoliuciją Europos Parlamento Pirmininkui, Tarybai, Komisijai, Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojai, Europos išorės veiksmų tarnybai, valstybių narių ir Rytų partnerystės šalių vyriausybėms ir parlamentams.
-

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT